

KRYTERIA OCENIANIA Z JĘZYKA POLSKIEGO – KLASA PIERWSZA SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA

*pozycje oznaczone gwiazdką wskazują na lektury z zakresu uzupełniającego

Temat (rozumiany jako lekcja)	Liczba godzin	Teksty, w tym teksty kultury	Zakres materiału (treści)	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena celująca Uczeń:	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena bardzo dobra Uczeń:	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena dobra Uczeń:	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena dostateczna Uczeń:	Wymagania z zakresu kształcenia Ocena dopuszczająca Uczeń:
I. STAROŻYTNOŚĆ								
Dlaczego uczymy się starożytności?	1		– poznanie fundamentów współczesnej kultury europejskiej – pojęcia i terminy: <i>demokracja, olimpiada, kanony piękna</i>	– rozumie, dlaczego warto znać starożytność i podaje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> – samodzielnie bezbłędnie omawia pojęcie kanonu piękna i przytacza własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie określa ramy czasowe epoki i umieszcza epokę wobec innych epok	– samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia, dlaczego warto znać starożytność – bezbłędnie wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> – bezbłędnie omawia pojęcie kanonu piękna – bezbłędnie określa ramy czasowe epoki	– samodzielnie wyjaśnia, dlaczego warto znać starożytność – samodzielnie wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> – samodzielnie omawia pojęcie kanonu piękna – samodzielnie omawia i określa ramy czasowe epoki	– wyjaśnia, dlaczego warto znać starożytność z pomocą nauczyciela – wyjaśnia etymologię oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> z pomocą nauczyciela – omawia pojęcie kanonu piękna z pomocą nauczyciela – określa ramy czasowe epoki z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia, dlaczego warto znać starożytność – podejmuje próbę wyjaśnienia etymologii oraz znaczenie słowa <i>antyk</i> – podejmuje próbę omówienia pojęcia kanonu piękna – podejmuje próbę określenia ram czasowych epoki

1. Na początku były mity								
Narodziny świata	1	<i>Mitologia</i>, Jan Parandowski (fragmenty) <i>Upadek Ikara</i>, Pieter Bruegel <i>Syzyf</i>, Tycjan <i>Tezeusz walczący z Minotaurom</i>, Antoine Louise Barye	– pojęcia i terminy: <i>mit</i>, <i>mit genealogiczny</i>, <i>związek frazeologiczny</i>, <i>atrybut</i> – treść mitu o powstaniu świata	– wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> i podaje własne przykłady – dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce i podaje własne przykłady – omawia powstanie świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego oraz innych mitologii – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem i podaje własne przykłady	– samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> i podaje przykłady z lekcji – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce – samodzielnie bezbłędnie omawia powstanie świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem	– samodzielnie wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> i podaje przykłady z lekcji – samodzielnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce – samodzielnie omawia powstanie świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – samodzielnie wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem	– wyjaśnia pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> i podaje przykłady z lekcji z pomocą nauczyciela – dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce z pomocą nauczyciela – omawia powstanie świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego z pomocą nauczyciela – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów związanych z mitem z pomocą nauczyciela	– zna pojęcie <i>mit</i> oraz <i>mit genealogiczny</i> – podejmuje próby wskazania motywów mitycznych we współczesnej sztuce – podejmuje próbę omówienia powstania świata według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia frazeologizmów związanych z mitem
Bogowie olimpijscy	1	<i>Mitologia</i>, Jan Parandowski (fragmenty)	– postacie bogów greckich – zasady pisowni wielką literą	– omawia powstanie bogów według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu	– samodzielnie bezbłędnie omawia powstanie bogów według wierzeń starożytnych Greków na	– samodzielnie omawia powstanie bogów według wierzeń starożytnych Greków na	– omawia powstanie bogów według wierzeń starożytnych Greków na podstawie fragmentu	– podejmuje próbę omówienia powstania bogów według wierzeń starożytnych

			– treść mitu o bogach greckich	<i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego oraz innych mitologii – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie dopasowuje nazwy związane z mitologią do nazw współczesnych firm, wyjaśniając ich znaczenie i podaje własne przykłady – samodzielnie i bezbłędnie zapisuje nazwy własne i podaje własne przykłady	podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> – samodzielnie bezbłędnie dopasowuje nazwy związane z mitologią do nazw współczesnych firm, wyjaśniając ich znaczenie – samodzielnie bezbłędnie poprawnie zapisuje nazwy własne	podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – samodzielnie wyjaśnia znaczenie nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> – samodzielnie dopasowuje nazwy związane z mitologią do nazw współczesnych firm, wyjaśniając ich znaczenie – samodzielnie poprawnie zapisuje nazwy własne	<i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego z pomocą nauczyciela – wyjaśnia znaczenie nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> z pomocą nauczyciela – dopasowuje nazwy związane z mitologią do nazw współczesnych firm, wyjaśniając ich znaczenie z pomocą nauczyciela – poprawnie zapisuje nazwy własne z pomocą nauczyciela	Greków na podstawie fragmentu <i>Mitologii</i> Jana Parandowskiego – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia nazw związanych z mitem: <i>ambrozja, Nektar, Hebe, Ganimedes, Charyta, Eos, Muza, Hory</i> – podejmuje próbę dopasowania nazw związanych z mitologią do nazw współczesnych firm – zapisuje nazwy własne	
Mit o Prometeuszu	1	<i>Mitologia</i> , Jan Parandowski (fragmenty)	– pojęcia i terminy: <i>prometeizm</i> – postaci bogów greckich	– samodzielnie bezbłędnie streszcza i interpretuje mit o Prometeuszu	– bezbłędnie streszcza i interpretuje mit o Prometeuszu;	– samodzielnie streszcza i interpretuje mit o Prometeuszu	– streszcza i interpretuje mit o Prometeuszu z pomocą nauczyciela	– streszcza i mit o Prometeuszu	– podejmuje próbę

		<i>Prometeusz</i>, Mariusz Lewandowski* Plakat do filmu <i>Prometeusz</i>, reż. Ridley Scott, Gabz* „<i>Obcy</i>” nowe otwarcie, Janusz Wróblewski*	– treść mitu o Prometeuszu	– samodzielnie bezbłędnie określa narratora mitu, wskazuje jego cechy i porównuje z innym typem narracji – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Prometeusza, zapisując notatkę graficznie w formie mapy myśli lub wykresu i porównuje go do innych bohaterów literackich/filmowych – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie rozumie, czym jest poświęcenie i dostrzega jego przejawy w poznanych w szkole podstawowej utworach	– bezbłędnie określa narratora mitu – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Prometeusza, zapisując notatkę graficznie w formie mapy myśli lub wykresu – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce – bezbłędnie rozumie, czym jest poświęcenie i dostrzega jego przejawy w poznanych w szkole podstawowej utworach literackich – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnych filmach	– samodzielnie określa narratora mitu – samodzielnie charakteryzuje Prometeusza, zapisując notatkę graficznie w formie mapy myśli lub wykresu – samodzielnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce – rozumie, czym jest poświęcenie i dostrzega jego przejawy w poznanych w szkole podstawowej utworach literackich – samodzielnie dostrzega motywy mityczne we współczesnych filmach	– określa narratora mitu z pomocą nauczyciela – charakteryzuje Prometeusza, zapisując notatkę graficznie w formie mapy myśli lub wykresu z pomocą nauczyciela – dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce z pomocą nauczyciela – rozumie, czym jest poświęcenie i dostrzega jego przejawy w poznanych w szkole podstawowej utworach literackich z pomocą nauczyciela – dostrzega motywy mityczne we współczesnych filmach z pomocą nauczyciela	określenia narratora mitu – podejmuje próbę omówienia charakterystyki Prometeusza, zapisując notatkę – podejmuje próbę odnalezienia motywów mitycznych we współczesnej sztuce – rozumie, czym jest poświęcenie i podejmuje próby dostrzeżenia jego przejawów w poznanych w szkole podstawowej utworach literackich – podejmuje próby wskazania motywów mitycznych we współczesnych filmach
--	--	--	-----------------------------------	--	---	---	--	---

				literackich i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motyw mityczny we współczesnych filmach i podaje własne przykłady				
Mit o Orfeuszu	1	<i>Mitologia</i> , Jan Parandowski (fragmenty)	– pojęcia i terminy: <i>mit, mity teogoniczne, kosmogoniczne, antropogeniczne i genealogiczne, archetyp, topos</i> – postacie bogów greckich – treść mitu o Orfeuszu	– samodzielnie bezbłędnie omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie wskazuje wcześniej poznane teksty kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie streszcza i interpretuje mit o Orfeuszu	– samodzielnie bezbłędnie omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne i podaje ich przykłady – samodzielnie bezbłędnie wskazuje wcześniej poznane teksty kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia – samodzielnie streszcza i interpretuje mit o Orfeuszu – samodzielnie bezbłędnie sporządza plan wydarzeń na	– samodzielnie omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne i podaje ich przykłady – samodzielnie wskazuje wcześniej poznane teksty kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia – samodzielnie streszcza i interpretuje mit o Orfeuszu – samodzielnie sporządza plan wydarzeń na	– omawia rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne i podaje ich przykłady z pomocą nauczyciela – wskazuje wcześniej poznane teksty kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia z pomocą nauczyciela – streszcza i interpretuje mit o Orfeuszu z pomocą nauczyciela – na podstawie mitu o Orfeuszu sporządza plan	– zna rodzaje mitów: kosmogoniczne, teogoniczne, antropogeniczne oraz genealogiczne – podejmuje próbę wskazania wcześniej poznanych tekstów kultury, których motywem przewodnim była miłość z narażeniem życia – streszcza mit o Orfeuszu – na podstawie mitu o Orfeuszu sporządza plan wydarzeń

				– samodzielnie bezbłędnie sporządza plan wydarzeń na podstawie mitu o Orfeuszu – rozumiejąc, czym jest symbol, samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia symboliczny charakter śmierci Orfeusza i podaje własne przykłady symboli – bezbłędnie rozumie, czym jest archetyp, podaje własne przykłady – bezbłędnie rozumie, czym jest topos i podaje własne przykłady – dbając o poprawność stylistyczną i językową, samodzielnie bezbłędnie stosuje dłuższą wypowiedź ustną na temat związany z mitem; wypowiedź wzbogaca własnymi	podstawie mitu o Orfeuszu sporządza plan wydarzeń – rozumiejąc, czym jest symbol, samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia symboliczny charakter śmierci Orfeusza – bezbłędnie rozumie, czym jest archetyp, samodzielnie bezbłędnie podaje jego przykłady – bezbłędnie rozumie, czym jest topos i samodzielnie bezbłędnie podaje jego przykłady – dbając o poprawność stylistyczną i językową, samodzielnie bezbłędnie stosuje dłuższą wypowiedź ustną na temat związany z mitem; wypowiedź wzbogaca zaproponowanymi	podstawie mitu o Orfeuszu – samodzielnie, rozumiejąc, czym jest symbol, wyjaśnia symboliczny charakter śmierci Orfeusza – rozumie, czym jest archetyp, podaje jego przykłady – rozumie, czym jest topos i samodzielnie podaje jego przykłady – dbając o poprawność stylistyczną i językową, samodzielnie stosuje dłuższą wypowiedź ustną na temat związany z mitem; wypowiedź wzbogaca zaproponowanymi wyrażeniami i frazeologizmami – samodzielnie wyjaśnia pojęcie <i>archetyp</i> w kontekście poznanych mitów o	wydarzeń z pomocą nauczyciela – rozumiejąc, czym jest symbol, wyjaśnia symboliczny charakter śmierci Orfeusza z pomocą nauczyciela – rozumie, czym jest archetyp, podaje jego przykłady z pomocą nauczyciela – rozumie, czym jest topos i podaje jego przykłady z pomocą nauczyciela – dbając o poprawność stylistyczną i językową, stosuje wypowiedź ustną na temat związany z mitem; wypowiedź wzbogaca zaproponowanymi wyrażeniami i frazeologizmami z pomocą nauczyciela	z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wyjaśnienia symbolicznego charakteru śmierci Orfeusza – rozumie, czym jest archetyp – rozumie, czym jest topos – dbając o poprawność stylistyczną i językową, stosuje wypowiedź ustną na temat związany z mitem – podejmuje próbę wyjaśnienia pojęcia archetypu w kontekście poznanych mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych
--	--	--	--	---	---	---	---	---

				wyrażeniami i frazeologizmami – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia pojęcie <i>archetyp</i> w kontekście poznanych mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce i podaje własne przykłady	wyrażeniami i frazeologizmami – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia pojęcie <i>archetyp</i> w kontekście poznanych mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce	Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce	– wyjaśnia pojęcie <i>archetyp</i> w kontekście poznanych mitów o Orfeuszu i Prometeuszu oraz innych postaci mitologicznych poznanych w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – dostrzega motywy mityczne we współczesnej sztuce z pomocą nauczyciela	w szkole podstawowej – podejmuje próbę wskazania motywów mitycznych we współczesnej sztuce
2. Wśród bohaterów <i>Iliady</i>								
Mit o wojnie trojańskiej. Projekt Schliemanna sen o Troi Rzetelne źródła informacji	2	<i>Mitologia</i>, Jan Parandowski (fragmenty)	– pojęcia i terminy: <i>epika grecka, aoida, rzetelne źródła informacji, bibliografia</i> – postacie: Homer, Achilles, Hektor, Parys, Kasandra, Agamemnon, Helena, koń	– bezbłędnie wyjaśnia kontekst historyczny <i>Iliady</i> – samodzielnie bezbłędnie przedstawia postać Homera i wzbogaca wypowiedź wiadomościami	– bezbłędnie wyjaśnia kontekst historyczny <i>Iliady</i> – samodzielnie bezbłędnie przedstawia postać Homera – samodzielnie bezbłędnie sporządza plan	– wyjaśnia kontekst historyczny <i>Iliady</i> – samodzielnie przedstawia postać Homera – samodzielnie sporządza plan wydarzeń i na jego podstawie	– wyjaśnia kontekst historyczny <i>Iliady</i> z pomocą nauczyciela – przedstawia postać Homera z pomocą nauczyciela – sporządza plan wydarzeń i na jego podstawie	– kojarzy kontekst historyczny <i>Iliady</i> – podejmuje próbę przedstawienia postaci Homera – sporządza plan wydarzeń i na jego

			trojański, Heinrich Schliemann – fragmenty mitu o wojnie trojańskiej	pozyskanymi z innych źródeł – samodzielnie bezbłędnie sporządza plan wydarzeń i na jego podstawie szczegółowo przedstawia mit o wojnie trojańskiej – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>pięta Achillesa</i> – samodzielnie charakteryzuje i ocenia Achillesa – samodzielnie bezbłędnie, przestrzegając zasad kompozycji, pisze list pożegnalny Hektora do żony – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać – samodzielnie bezbłędnie sporządza bibliografię – samodzielnie bezbłędnie przygotowuje projekt o Schliemannie	wydarzeń i na jego podstawie przedstawia mit o wojnie trojańskiej – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>pięta Achillesa</i> – samodzielnie charakteryzuje i ocenia Achillesa – bezbłędnie, przestrzegając zasad kompozycji, pisze list pożegnalny Hektora do żony – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać – samodzielnie bezbłędnie sporządza bibliografię – samodzielnie przygotowuje projekt o Schliemannie	przedstawia mit o wojnie trojańskiej – samodzielnie wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>pięta Achillesa</i> – samodzielnie charakteryzuje i ocenia Achillesa – przestrzegając zasad kompozycji, samodzielnie pisze list pożegnalny Hektora do żony – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, samodzielnie podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać – samodzielnie sporządza bibliografię – samodzielnie przygotowuje projekt o Schliemannie z pomocą nauczyciela	przedstawia mit o wojnie trojańskiej – wyjaśnia znaczenie związku frazeologicznego <i>pięta Achillesa</i> z pomocą nauczyciela – charakteryzuje i ocenia Achillesa z pomocą nauczyciela – przestrzegając zasad kompozycji, pisze list pożegnalny Hektora do żony z pomocą nauczyciela – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać – sporządza bibliografię z pomocą nauczyciela – przygotowuje projekt o Schliemannie z pomocą nauczyciela	podstawie przedstawia mit o wojnie trojańskiej z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia związku frazeologicznego <i>pięta Achillesa</i> – podejmuje próbę charakterystyki i oceny Achillesa – pisze list pożegnalny Hektora do żony – rozumie, czym są rzetelne źródła informacji, podaje ich przykłady i stara się z nich korzystać z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę sporządzenia bibliografii – podejmuje próbę
--	--	--	--	--	--	--	--	--

				przykłady i z nich korzysta – samodzielnie bezbłędnie sporządza bibliografię – przygotowuje projekt o Schliemannie na podstawie wielu źródeł informacji				sporządzenia projektu o Schliemannie
Epopeja Homera	3	<i>Iliada</i>, Homer (fragmenty: Opis tarczy Achillesa, Bitwa Hektora z Achillem, Priam u Achillesa) <i>Troja</i>, reż. Wolfgang Petersen (fragment – Pojedynek Hektora z Achillem)*	– pojęcia i terminy: <i>epos, scena rodzajowa, porównanie homeryckie</i> – treść <i>Iliady</i> Homera	– samodzielnie bezbłędnie wymienia cechy eposu homeryckiego i wskazuje je w tekście – samodzielnie bezbłędnie opisuje tarczę Achillesa i dokonuje jej oceny – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem i dokonuje jego oceny – samodzielnie bezbłędnie rozróżnia i wskazuje słowa o zabarwieniu	– samodzielnie bezbłędnie wymienia cechy eposu homeryckiego – samodzielnie bezbłędnie opisuje tarczę Achillesa – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem – samodzielnie bezbłędnie rozróżnia i wskazuje słowa o zabarwieniu emocjonalnym – samodzielnie bezbłędnie dostrzega związek	– samodzielnie wymienia cechy eposu homeryckiego – samodzielnie opisuje tarczę Achillesa – samodzielnie przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem – samodzielnie rozróżnia i wskazuje słowa o zabarwieniu emocjonalnym – samodzielnie dostrzega i omawia związek między tekstem literackim mitu	– wymienia cechy eposu homeryckiego z pomocą nauczyciela – opisuje tarczę Achillesa z pomocą nauczyciela – przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem – rozróżnia i wskazuje słowa o zabarwieniu emocjonalnym z pomocą nauczyciela – dostrzega i omawia związek między tekstem literackim mitu i jego muzyczną	– kojarzy cechy eposu homeryckiego – podejmuje próbę opisu tarczy Achillesa – przedstawia przebieg pojedynku Hektora z Achillem z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę rozróżnienia i wskazania słowa o zabarwieniu emocjonalnym – wskazuje związek między tekstem literackim mitu i jego

				emocjonalnym i podaje własne przykłady – dostrzega związek między tekstem literackim mitu i jego muzyczną interpretacją i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem i dokonuje jego oceny – samodzielnie bezbłędnie wyraża opinię na temat Priama i zestawia go z innym władcą/ojcem – określa narrację w utworze i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie sporządza wypowiedź	między tekstem literackim mitu i jego muzyczną interpretacją – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem i dokonuje jego oceny – samodzielnie bezbłędnie wyraża opinię na temat Priama – samodzielnie bezbłędnie określa narrację w utworze – samodzielnie bezbłędnie sporządza wypowiedź argumentacyjną na podany temat – bezbłędnie rozpoznaje i rozumie, czym charakteryzuje się styl podniosły <i>Iliady</i> – bezbłędnie rozpoznaje i rozumie, czym jest	i jego muzyczną interpretacją – samodzielnie przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem – samodzielnie wyraża opinię na temat Priama – samodzielnie określa narrację w utworze – samodzielnie sporządza wypowiedź argumentacyjną na podany temat – samodzielnie rozpoznaje i rozumie, czym charakteryzuje się styl podniosły <i>Iliady</i> – samodzielnie rozpoznaje i rozumie, czym jest porównanie homeryckie	interpretacją z pomocą nauczyciela – przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem – wyraża opinię na temat Priama z pomocą nauczyciela – określa narrację w utworze z pomocą nauczyciela – sporządza wypowiedź argumentacyjną na podany temat z pomocą nauczyciela – rozpoznaje i rozumie, czym charakteryzuje się styl podniosły <i>Iliady</i> z pomocą nauczyciela – rozpoznaje, czym jest porównanie homeryckie z pomocą nauczyciela	muzyczną interpretacją – przedstawia przebieg spotkania Priama z Achillesem z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę sporządzenia wypowiedzi argumentacyjnej na podany temat – rozpoznaje styl podniosły <i>Iliady</i> – rozpoznaje porównanie homeryckie
--	--	--	--	---	--	---	---	---

				argumentacyjną na podany temat – rozpoznaje i rozumie, czym charakteryzuje się styl podniosły <i>Iliady</i>, podaje przykłady innych znanych mu eposów – rozpoznaje, rozumie i wskazuje funkcje porównania homeryckiego	porównanie homeryckie			
3. W greckim amfiteatrze								
Narodziny tragedii antycznej	1		– pojęcia i terminy: <i>Wielkie Dionizje, dytyramb, koryfeusz, agon, chór, dramat, tragedia, komedia, kostium, buty na koturnach, maska, peruka, prolog, parodos, epejsodion, stasimon, exodos, amfiteatr</i> – postacie: Ajschylos, Tespisa Sofokles,	– samodzielnie bezbłędnie opisuje historię narodzin teatru – samodzielnie bezbłędnie definiuje dramat antyczny – samodzielnie bezbłędnie rozróżnia tragedię od komedii – samodzielnie bezbłędnie omawia podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę</i>,	– samodzielnie opisuje historię narodzin teatru – samodzielnie definiuje dramat antyczny – bezbłędnie odróżnia tragedię od komedii – samodzielnie omawia podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę, theatron, prosceonion, parodos, skene</i>	– samodzielnie opisuje historię narodzin teatru – definiuje dramat antyczny – samodzielnie odróżnia tragedię od komedii – samodzielnie omawia podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę, theatron, prosceonion, parodos, skene</i>	– opisuje historię narodzin teatru z pomocą nauczyciela – definiuje dramat antyczny z pomocą nauczyciela – odróżnia tragedię od komedii z pomocą nauczyciela – omawia podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę, theatron, prosceonion,</i>	– zna historię narodzin teatru – podejmuje próbę zdefiniowania, czym jest dramat antyczny – wie, że tragedia różni się od komedii – wskazuje podstawowe elementy budowy teatru greckiego – <i>orchestrę, theatron,</i>

				<i>theatron, prosce- nion, parodos, skene</i> – samodzielnie bezbłędnie wska- zuje elementy kompozycyjne tragedii – samodzielnie bezbłędnie wyja- śnia etymologię słowa <i>tragedia</i> – samodzielnie bezbłędnie oma- wia wpływ tragi- ków greckich: Ajschylosa, Te- spisa i Sofoklesa na rozwój trage- dii	– bezbłędnie wskazuje ele- menty kompozy- cyjne tragedii – bezbłędnie wy- jaśnia etymologię słowa <i>tragedia</i> – bezbłędnie omawia wpływ tragików gre- ckich: Ajschylosa, Tespisa i Sofo- klesa na rozwój tragedii	– samodzielnie wskazuje ele- menty kompozy- cyjne tragedii – samodzielnie wyjaśnia etymo- logię słowa <i>trage- dia</i> – samodzielnie omawia wpływ tragików gre- ckich: Ajschylosa, Tespisa i Sofo- klesa na rozwój tragedii	<i>parodos, skene</i> z pomocą nauczy- ciela – wskazuje ele- menty kompozy- cyjne tragedii z pomocą nauczy- ciela – wyjaśnia ety- mologię słowa <i>tragedia</i> z po- mocą nauczyciela – omawia wpływ tragików gre- ckich: Ajschylosa, Tespisa i Sofo- klesa na rozwój tragedii z pomocą nauczyciela	<i>proscenion, pa- rodos, skene</i> – podejmuje próbę wyjaśnie- nia etymologii słowa <i>tragedia</i> – potrafi wy- mienić tragi- ków greckich: Ajschylosa, Te- spisa i Sofo- klesa
Mit o rodzie Labdakidów	2	<i>Mitologia</i> , Jan Parandowski (fragmenty) <i>Jokasta</i> , Anna Piwkowska*	– pojęcia i terminy: <i>fatum</i> – treść mitu o rodzie Labdakidów	– samodzielnie bezbłędnie stresz- cza treść mitu o rodzie Labdaki- dów – samodzielnie bezbłędnie spo- rządza i omawia drzewo genealo- giczne rodu Labdakidów – ocenia karę Edypa – samodzielnie bezbłędnie	– bezbłędnie streszcza treść mitu o rodzie Labdakidów – bezbłędnie spo- rządza i omawia drzewo genealo- giczne rodu Labdakidów – ocenia karę Edypa – samodzielnie bezbłędnie	– samodzielnie streszcza treść mitu o rodzie Labdakidów – samodzielnie sporządza i oma- wia drzewo ge- nealogiczne rodu Labdakidów – samodzielnie ocenia karę Edypa	– streszcza treść mitu o rodzie Labdakidów z po- mocą nauczyciela – sporządza i omawia drzewo genealogiczne rodu Labdakidów z pomocą nauczy- ciela – ocenia karę Edypa z pomocą nauczyciela	– zna treść mitu o rodzie Labda- kidów – podejmuje próbę sporzą- dzenia i omó- wienia drzewa genealogicz- nego rodu Labdakidów – zna karę Edypa

				formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wskazuje nawiązania do mitu w utworze Anny Piwkowskiej i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie opisuje i interpretuje plakat do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów i formułuje własne refleksje	wskazuje nawiązania do mitu w utworze Anny Piwkowskiej – samodzielnie bezbłędnie opisuje i interpretuje plakat do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów	– samodzielnie wskazuje nawiązania do mitu w utworze Anny Piwkowskiej – samodzielnie opisuje i interpretuje plakat do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów	– wskazuje nawiązania do mitu w utworze Anny Piwkowskiej z pomocą nauczyciela – opisuje i interpretuje plakat do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wskazania nawiązania do mitu w utworze Anny Piwkowskiej – podejmuje próbę opisu plakatu do spektakli teatralnych oraz reprodukcje ilustrujące mit o rodzie Labdakidów
Tragiczny los, tragiczny bohater, tragiczny wybór...	3	<i>Antygona</i>, Sofokles <i>Antygona</i>, reż. Andrzej Seweryn*	– pojęcia i terminy: <i>tragizm, zasada decorum, zasada trzech jedności, sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny, bohater tragiczny, ironia tragiczna, wina tragiczna</i> – postać: Sofokles – treść <i>Antygony</i> Sofoklesa	– samodzielnie bezbłędnie wymienia i omawia cechy tragedii jako gatunku literackiego – samodzielnie bezbłędnie rozumie pojęcie tragizmu i wskazuje, przez co się wyraża – samodzielnie bezbłędnie rozumie i wyjaśnia, czym są: <i>sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny,</i>	– bezbłędnie wymienia i omawia cechy tragedii jako gatunku literackiego – bezbłędnie rozumie pojęcie tragizmu i wskazuje, przez co się wyraża – bezbłędnie rozumie i wyjaśnia, czym są: <i>sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny,</i>	– samodzielnie wymienia i omawia cechy tragedii jako gatunku literackiego – samodzielnie rozumie pojęcie tragizmu i wskazuje, przez co się wyraża – samodzielnie rozumie i wyjaśnia, czym są: <i>sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny,</i>	– wymienia i omawia cechy tragedii jako gatunku literackiego z pomocą nauczyciela – rozumie pojęcie tragizmu i wskazuje, przez co się wyraża z pomocą nauczyciela – rozumie i wyjaśnia z pomocą nauczyciela, czym są: <i>sytuacja</i>	– wymienia cechy tragedii jako gatunku literackiego – rozumie pojęcie tragizmu – podejmuje próbę wskazania motywów działania <i>Antygony</i> – podejmuje próbę oceny

				czy są: sytuacja tragiczna, konflikt tragiczny, bohater tragiczny, ironia tragiczna, wina tragiczna – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy działania Antygony i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie ocenia postępowanie bohaterki i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wyraża własne zdanie na temat postępowania bohaterów i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Edypa jako władcę i formułuje własne refleksje	bohater tragiczny, ironia tragiczna, wina tragiczna – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy działania Antygony – samodzielnie bezbłędnie ocenia postępowanie bohaterki – samodzielnie bezbłędnie wyraża własne zdanie na temat postępowania bohaterów – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Edypa jako władcę – bezbłędnie analizuje temat wypracowania – samodzielnie bezbłędnie gromadzi materiał potrzebny do napisania pracy	bohater tragiczny, ironia tragiczna, wina tragiczna – samodzielnie wskazuje motywy działania Antygony – samodzielnie ocenia postępowanie bohaterki – samodzielnie wyraża własne zdanie na temat postępowania bohaterów – samodzielnie charakteryzuje Edypa jako władcę – samodzielnie analizuje temat wypracowania – samodzielnie gromadzi materiał potrzebny do napisania pracy – samodzielnie pisze pracę, dbając o zachowanie odpowiedniej kompozycji oraz poprawności	tragiczna, konflikt tragiczny, bohater tragiczny, ironia tragiczna, wina tragiczna – wskazuje motywy działania Antygony z pomocą nauczyciela – ocenia postępowanie bohaterki z pomocą nauczyciela – wyraża własne zdanie na temat postępowania bohaterów z pomocą nauczyciela – charakteryzuje Edypa jako władcę z pomocą nauczyciela – analizuje temat wypracowania z pomocą nauczyciela – gromadzi materiał potrzebny do napisania pracy z pomocą nauczyciela – pisze pracę, dbając	postępowania bohaterki – podejmuje próbę wyrażenia własnego zdania na temat postępowania bohaterów – wymienia cechy Edypa jako władcy – rozumie temat wypracowania – podejmuje próbę analizy tematu wypracowania – podejmuje próbę napisania pracy – stara się poszukiwać rzetelnych źródeł informacji – podejmuje próbę oceny spektaklu, gry aktorów oraz scenografii z pomocą nauczyciela
--	--	--	--	---	--	---	---	---

				– samodzielnie bezbłędnie analizuje temat wypracowania – samodzielnie bezbłędnie gromadzi materiał potrzebny do napisania pracy – samodzielnie bezbłędnie pisze pracę, dbając o zachowanie odpowiedniej kompozycji oraz poprawności językowej, stylistycznej, ortograficznej i interpunkcyjnej – samodzielnie doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych źródeł informacji – ocenia spektakl, grę aktorów oraz scenografię	– bezbłędnie pisze pracę, dbając o zachowanie odpowiedniej kompozycji oraz poprawności językowej, stylistycznej, ortograficznej i interpunkcyjnej – samodzielnie doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie dokonuje próby oceny spektaklu, gry aktorów oraz scenografii	- o zachowanie odpowiedniej kompozycji oraz poprawności językowej, stylistycznej, ortograficznej i interpunkcyjnej z pomocą nauczyciela – doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela – ocenia spektakl, grę aktorów oraz scenografię z pomocą nauczyciela	
--	--	--	--	---	--	---	--

4. Biblio, Ojczyzno moja...

Biblia – księga nad księgami	2	<i>Księgi</i>, Anna Kamińska <i>Księżka</i>, Zbigniew Herbert*	– podział ksiąg biblijnych – pojęcia i terminy: <i>Biblia</i>, <i>Ziemia Obiecana</i>, <i>Naród wybrany</i>, <i>apokryf</i>, <i>kanon</i> – języki biblijne – formy przekazu Biblii	– samodzielnie bezbłędnie omawia autorstwo Biblii i formułuje własne wnioski – samodzielnie bezbłędnie podaje, w jakich językach została spisana Biblia i formułuje własne wnioski – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Ziemię Obiecaną i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>księżka</i> – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz Zbigniewa Herberta i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wskazuje i charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu	– bezbłędnie i samodzielnie omawia autorstwo Biblii – bezbłędnie podaje, w jakich językach została spisana Biblia – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje Ziemię Obiecaną – bezbłędnie dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>księżka</i> – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz Zbigniewa Herberta – samodzielnie bezbłędnie wskazuje i charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta – bezbłędnie tworzy rodzinę wyrazów od słowa <i>księżka</i>	– samodzielnie omawia autorstwo Biblii – samodzielnie podaje, w jakich językach została spisana Biblia – samodzielnie charakteryzuje Ziemię Obiecaną – samodzielnie dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>księżka</i> – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz Zbigniewa Herberta – samodzielnie wskazuje i charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta – samodzielnie tworzy rodzinę wyrazów od słowa <i>księżka</i> – samodzielnie wskazuje budowę słowotwórczą wyrazu <i>księżka</i>	– omawia autorstwo Biblii z pomocą nauczyciela – podaje, w jakich językach została spisana Biblia z pomocą nauczyciela – charakteryzuje Ziemię Obiecaną z pomocą nauczyciela – dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>księżka</i> z pomocą nauczyciela – analizuje i interpretuje wiersz Zbigniewa Herberta z pomocą nauczyciela – wskazuje i charakteryzuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta z pomocą nauczyciela – tworzy rodzinę wyrazów od słowa <i>księżka</i>	– zna autorów Biblii – wymienia, w jakich językach została spisana Biblia – podejmuje próbę charakterystyki Ziemi Obiecanej – dopisuje wyrazy bliskoznaczne do słowa <i>księżka</i> na podstawie słowników – czyta wiersz Zbigniewa Herberta – wskazuje podmiot liryczny w wierszu Zbigniewa Herberta – podejmuje próbę sporządzenia rodziny wyrazów od słowa <i>księżka</i> – podejmuje próbę wskazania budowy
------------------------------	---	--	--	--	--	---	---	--

				Zbigniewa Herberta i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie tworzy rodzinę wyrazów od słowa <i>książka</i> – samodzielnie bezbłędnie wskazuje budowę słowotwórczą wyrazu <i>książka</i>	– bezbłędnie wskazuje budowę słowotwórczą wyrazu <i>książka</i>		z pomocą nauczyciela – wskazuje budowę słowotwórczą wyrazu <i>książka</i> z pomocą nauczyciela	słowotwórczej wyrazu <i>książka</i>
Pieśń o stworzeniu świata	1	Księga Rodzaju (fragmenty) <i>Który</i>, Jan Twardowski* <i>Stworzenie Adama</i>, Michał Anioł* <i>Stwarzający wszechświat</i>, William Blake*	– pojęcia i terminy: <i>symbol</i>, <i>motyw genezyjski</i> – fragment Biblii dotyczący powstania świata	– samodzielnie bezbłędnie omawia powstanie świata i człowieka według Biblii i innych znanych mu mitologii – samodzielnie bezbłędnie przedstawia obraz Boga i formułuje własne refleksje – samodzielnie redaguje opis stworzenia świata i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie opisuje obrazy	– samodzielnie bezbłędnie omawia powstanie świata i człowieka według Biblii – samodzielnie bezbłędnie przedstawia obraz Boga – samodzielnie bezbłędnie samodzielnie redaguje opis stworzenia świata – samodzielnie bezbłędnie opisuje obrazy Michała Anioła i Williama Blake’a oraz wskazuje ich związek z fragmentami Księgi Rodzaju	– omawia powstanie świata i człowieka według Biblii z pomocą nauczyciela – przedstawia obraz Boga z pomocą nauczyciela – redaguje opis stworzenia świata z pomocą nauczyciela – opisuje obrazy Michała Anioła i Williama Blake’a oraz wskazuje ich związek z fragmentami Księgi Rodzaju z pomocą nauczyciela	– omawia powstanie świata i człowieka według Biblii – podejmuje próbę przedstawienia obrazu Boga – podejmuje próbę zredagowania opisu stworzenia świata – podejmuje próbę opisu obrazów Michała Anioła i Williama Blake’a – wybiera synonimy do wyrazu	

				Michała Anioła i Williama Blake’a oraz wskazuje ich związek z fragmentami Księgi Rodzaju i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wybiera odpowiednie synonimy do wyrazu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz Jana Twardowskiego – samodzielnie bezbłędnie omawia współczesne interpretacje Księgi Rodzaju i podaje własne przykłady	wskazuje ich związek z fragmentami Księgi Rodzaju – bezbłędnie wybiera odpowiednie synonimy do wyrazu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata – bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz Jana Twardowskiego – samodzielnie bezbłędnie omawia współczesne interpretacje Księgi Rodzaju	– samodzielnie wybiera odpowiednie synonimy do wyrazu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz Jana Twardowskiego – samodzielnie omawia współczesne interpretacje Księgi Rodzaju	– wybiera odpowiednie synonimy do wyrazu <i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata z pomocą nauczyciela – analizuje i interpretuje wiersz Jana Twardowskiego z pomocą nauczyciela – omawia współczesne interpretacje Księgi Rodzaju z pomocą nauczyciela	<i>tworzyć</i> w kontekście stworzenia świata – analizuje i interpretuje wiersz Jana Twardowskiego – podejmuje próbę omówienia współczesnych interpretacji Księgi Rodzaju
Czy cierpienie ma sens?	1	Księga Hioba (fragmenty) <i>Hiob</i>, Léon Bonnat*	– pojęcia i terminy: <i>Hiobowa wieść, scenariusz, scenografia</i> – postać: Hiob – Księga Hioba	– samodzielnie bezbłędnie, odwołując się do tekstów literackich poznanych w szkole podstawowej, wypowiada się na	– samodzielnie bezbłędnie, odwołując się do tekstów literackich poznanych w szkole podstawowej, wypowiada się na	– odwołując się do tekstów literackich poznanych w szkole podstawowej, samodzielnie wypowiada się na podany temat,	– odwołując się do tekstów literackich poznanych w szkole podstawowej, z pomocą nauczyciela wypowiada się na podany	– podejmuje próbę przedstawienia historii Hioba

		<i>Dekalog 1</i> , reż. Krzysztof Kieślowski*	podany temat, dobierając odpowiednie argumenty i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie przedstawia historię Hioba i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje bohatera i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia sens cierpienia Hioba i formułuje własne refleksje – samodzielnie podejmuje dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich i podaje własne przykłady, przestrzega zasad dobrej dyskusji – bezbłędnie i samodzielnie wyjaśnia znaczenie wyrażenia	podany temat, dobierając odpowiednie argumenty – samodzielnie bezbłędnie przedstawia historię Hioba – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje bohatera – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia sens cierpienia Hioba – podejmuje dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich i podaje poznane przykłady, przestrzega zasad dobrej dyskusji – korzystając ze słownika frazeologicznego, samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>hiobowa wieść</i>, podaje przykłady	dobierając odpowiednie argumenty – samodzielnie przedstawia historię Hioba – charakteryzuje bohatera – samodzielnie wyjaśnia sens cierpienia Hioba – samodzielnie podejmuje dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich, stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – korzystając ze słownika frazeologicznego, samodzielnie wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>hiobowa wieść</i> – samodzielnie analizuje i interpretuje obraz – samodzielnie doskonali umiejętność	temat, dobierając odpowiednie argumenty – przedstawia historię Hioba z pomocą nauczyciela – charakteryzuje bohatera z pomocą nauczyciela – wyjaśnia sens cierpienia Hioba z pomocą nauczyciela – podejmuje dyskusję na temat wpływu cierpienia na bohaterów literackich z pomocą nauczyciela, stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji – korzystając ze słownika frazeologicznego, wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>hiobowa wieść</i> z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę poszukiwania rzetelnych i legalnych źródeł informacji – podejmuje próbę dokonania analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> – podejmuje próbę wskazania motywów	
--	--	---	--	---	--	--	--

				<i>hiobowa wieść</i> , podaje przykłady – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje obraz i formułuje własne przemyślenia – umiejętnie poszukuje rzetelnych i legalnych źródeł informacji – samodzielnie bezbłędnie dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy biblijne w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego i formułuje własne przemyślenia	– samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje obraz – doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych i legalnych źródeł informacji – bezbłędnie dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy biblijne w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego	poszukiwania rzetelnych i legalnych źródeł informacji – samodzielnie dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> – samodzielnie wskazuje motywy biblijne w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego	– doskonali umiejętność poszukiwania rzetelnych i legalnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela – dokonuje analizy słowotwórczej wyrazu <i>scenografia</i> z pomocą nauczyciela – wskazuje motywy biblijne w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego z pomocą nauczyciela	biblijnych w twórczości Krzysztofa Kieślowskiego
Podsumowanie działu. Sprawdź, ile wiesz	1		– mity greckie – literatura: teatr i antyczne gatunki literackie – bohater tragiczny	– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji

			– Stary i Nowy Testament – klasyfikacja ksiąg biblijnych – postacie biblijne – związki frazeologiczne					
II. ŚREDNIOWIECZE								
Krzyż i miecz symbolami epoki średniowiecza	1		– pojęcia i terminy: <i>teocentryzm, uniwersalizm, sztuki wyzwolone, literatura parenetyczna, anonimowość, uniwersytet, alegoria, styl gotycki, styl romański, rozeta, portal</i> – daty: 476 – upadek Cesarstwa Zachodniorzymskiego, 313 – wydanie edyktu przez Konstantyna Wielkiego	– samodzielnie bezbłędnie wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza – samodzielnie bezbłędnie omawia wzorce osobowe epoki – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje styl gotycki i romański – samodzielnie bezbłędnie przedstawia średniowieczny system szkolny – samodzielnie bezbłędnie	– bezbłędnie wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza – bezbłędnie omawia wzorce osobowe epoki – bezbłędnie charakteryzuje styl gotycki i romański – bezbłędnie przedstawia średniowieczny system szkolny – bezbłędnie wskazuje wyraz podstawowy i pochodny	– samodzielnie wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza – samodzielnie omawia wzorce osobowe epoki – samodzielnie charakteryzuje styl gotycki i romański – samodzielnie przedstawia średniowieczny system szkolny – samodzielnie wskazuje wyraz podstawowy i pochodny	– wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza z pomocą nauczyciela – omawia wzorce osobowe epoki z pomocą nauczyciela – charakteryzuje styl gotycki i romański z pomocą nauczyciela – przedstawia średniowieczny system szkolny z pomocą nauczyciela – wskazuje wyraz podstawowy i pochodny z pomocą nauczyciela	– wskazuje najważniejsze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza z pomocą nauczyciela – wymienia wzorce osobowe epoki – rozpoznaje styl gotycki i romański – wskazuje wyraz podstawowy i pochodny z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę utworzenia wyrazu

				wskazuje wyraz podstawowy i pochodny – samodzielnie bezbłędnie tworzy wyraz pochodny od podstawowego za pomocą formantów – rozumie i wskazuje funkcje formantu słowotwórczego	– bezbłędnie tworzy wyraz pochodny od podstawowego za pomocą formantów – samodzielnie bezbłędnie wskazuje funkcje formantu słowotwórczego	– samodzielnie tworzy wyraz pochodny od podstawowego za pomocą formantów – samodzielnie wskazuje funkcje formantu słowotwórczego	– tworzy wyraz pochodny od podstawowego za pomocą formantów z pomocą nauczyciela – wskazuje funkcje formantu słowotwórczego z pomocą nauczyciela	pochodnego od podstawowego za pomocą formantów – podejmuje próbę wskazania funkcji formantu słowotwórczego
1. Bogurodzica najstarszą polską pieśnią								
Modlitwa do Matki Chrystusa. Archai- zmy w <i>Bogurodzicy</i>	3	<i>Bogurodzica</i> <i>Pod Twoją obronę*</i> <i>Modlitwa, Bułat Okudźawa*</i>	– pojęcia i terminy: <i>archaizm, deesis, manuskrypt, iluminator, miniatura, apostrofa</i> – <i>Bogurodzica</i>	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat wierzeń starożytnych Greków – samodzielnie bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat Biblii – samodzielnie bezbłędnie odczytuje, analizuje i interpretuje <i>Bogurodzicę</i> i formułuje własne przemyślenia	– bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat wierzeń starożytnych Greków – bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat Biblii – samodzielnie bezbłędnie odczytuje, analizuje i interpretuje <i>Bogurodzicę</i> – bezbłędnie wskazuje podmiot liryczny	– samodzielnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat wierzeń starożytnych Greków – samodzielnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat Biblii – samodzielnie odczytuje, analizuje i interpretuje <i>Bogurodzicę</i> – samodzielnie wskazuje podmiot liryczny	– porządkuje zdobytą wiedzę na temat wierzeń starożytnych Greków z pomocą nauczyciela – porządkuje zdobytą wiedzę na temat Biblii z pomocą nauczyciela – odczytuje, analizuje i interpretuje <i>Bogurodzicę</i> z pomocą nauczyciela – wskazuje podmiot liryczny oraz adresata	– podejmuje próbę uporządkowania zdobytej wiedzy na temat wierzeń starożytnych Greków – podejmuje próbę uporządkowania zdobytej wiedzy na temat Biblii – odczytuje <i>Bogurodzicę</i> – wskazuje podmiot liryczny oraz adresata utworu z

				– samodzielnie bezbłędnie wskazuje podmiot liryczny oraz adresata utworu – samodzielnie bezbłędnie omawia relację między Bogiem a człowiekiem i formułuje własne przemyślenia – samodzielnie bezbłędnie redaguje notatkę w formie tabeli – samodzielnie bezbłędnie wskazuje archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne i fleksyjne – samodzielnie bezbłędnie rozumie, czym jest wołącz, i poprawnie go stosuje – samodzielnie bezbłędnie wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym	– samodzielnie bezbłędnie omawia relację między Bogiem a człowiekiem – bezbłędnie redaguje notatkę w formie tabeli – bezbłędnie wskazuje archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne i fleksyjne – rozumie, czym jest wołącz, oraz poprawnie go stosuje – bezbłędnie wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym przedstawionym na reprodukcji – porównuje <i>Bogurodzicę</i> i modlitwę <i>Pod Twoją obronę</i>	– samodzielnie omawia relację między Bogiem a człowiekiem – samodzielnie redaguje notatkę w formie tabeli – samodzielnie wskazuje archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne i fleksyjne – rozumie, czym jest wołącz, oraz poprawnie go stosuje – wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym przedstawionym na reprodukcji – samodzielnie porównuje <i>Bogurodzicę</i> i modlitwę <i>Pod Twoją obronę</i> – samodzielnie doskonali	– omawia relację między Bogiem a człowiekiem z pomocą nauczyciela – redaguje notatkę w formie tabeli z pomocą nauczyciela – wskazuje archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne i fleksyjne z pomocą nauczyciela – stosuje wołącz z pomocą nauczyciela – wskazuje podobieństwa między motywem <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> a tym przedstawionym na reprodukcji z pomocą nauczyciela – porównuje <i>Bogurodzicę</i> i modlitwę <i>Pod Twoją obronę</i> z pomocą nauczyciela	– omawia relację między Bogiem a człowiekiem z pomocą nauczyciela – samodzielnie redaguje notatkę w dowolnej formie – zna archaizmy: fonetyczne, składniowe, leksykalne i fleksyjne – podejmuje próbę poprawnego stosowania wołącza – wskazuje motyw <i>deesis</i> w <i>Bogurodzicy</i> – podejmuje próbę porównania <i>Bogurodzicy</i> i modlitwy <i>Pod Twoją obronę</i> – podejmuje próbę wyszukiwania
--	--	--	--	--	---	--	--	---

				przedstawionym na reprodukcji – samodzielnie bezbłędnie porównuje <i>Bogurodzicę</i> i modlitwę <i>Pod Twoją obronę</i> – samodzielnie doskonali umiejętność wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie bezbłędnie wskazuje związek <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą Bułata Okudżawy</i> – samodzielnie bezbłędnie definiuje pojęcia związane z piśmiennictwem średniowiecznym	– doskonali umiejętność wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji – bezbłędnie wskazuje związek <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą Bułata Okudżawy</i> – bezbłędnie definiuje pojęcia związane z piśmiennictwem średniowiecznym	umiejętność wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie wskazuje związek <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą Bułata Okudżawy</i> – samodzielnie definiuje pojęcia związane z piśmiennictwem średniowiecznym	– doskonali umiejętność wyszukiwania rzetelnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela – wskazuje związek <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą Bułata Okudżawy</i> z pomocą nauczyciela – definiuje pojęcia związane z piśmiennictwem średniowiecznym z pomocą nauczyciela	rzetelnych źródeł informacji – podejmuje próbę wskazania związku <i>Bogurodzicy</i> z <i>Modlitwą Bułata Okudżawy</i> – podejmuje próbę zdefiniowania pojęć związanych z piśmiennictwem średniowiecznym
2. Śmierć bramą wieczności								
Średniowieczny motyw <i>danse macabre</i>	3	<i>Rozmowa Mistrza Polikarpa ze Śmiercią</i> (fragmenty) <i>Jesień średniowiecza</i>,	–	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat motywu śmierci we wcześniej	– bezbłędnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat motywu śmierci we wcześniej poznanych utworach literackich	– samodzielnie porządkuje zdobytą wiedzę na temat motywu śmierci we wcześniej poznanych	– porządkuje zdobytą wiedzę na temat motywu śmierci we wcześniej poznanych utworach	– podejmuje próbę uporządkowania zdobytej wiedzy na temat motywu śmierci we wcześniej

		Johan Huzinga (fragmenty)* <i>Danse macabre</i>, Guyot Marchant* <i>Pelzająca śmierć</i>, Zdzisław Beksiński* <i>Moja książeczka. Moja królowa</i>, Haenuli* Plakat do filmu <i>Gra o życie</i>, reż. Bruce Joel Rubin*	poznanych utworach literackich – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia motywy postępowania Polikarpa i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie określa narrację – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje obraz Śmierci przedstawiony w utworze i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia pojęcie archaizmu leksykalnego na podstawie tekstu – samodzielnie bezbłędnie	– samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia motywy postępowania Polikarpa – bezbłędnie określa narrację – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje obraz Śmierci przedstawiony w utworze – samodzielnie bezbłędnie wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości – bezbłędnie wyjaśnia pojęcie archaizmu leksykalnego na podstawie tekstu – rozumie znaczenie związków frazeologicznych z wyrazem <i>śmierć</i> – zna i bezbłędnie rozumie pojęcie tańca śmierci	utworach literackich – samodzielnie wyjaśnia motywy postępowania Polikarpa – samodzielnie określa narrację – samodzielnie charakteryzuje obraz Śmierci przedstawiony w utworze – samodzielnie wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości – na podstawie tekstu samodzielnie wyjaśnia pojęcie archaizmu leksykalnego – rozumie znaczenie związków frazeologicznych z wyrazem <i>śmierć</i> – zna i rozumie pojęcie tańca śmierci – zna i rozumie pojęcie alegorii	literackich z pomocą nauczyciela – wyjaśnia motywy postępowania Polikarpa z pomocą nauczyciela – określa narrację z pomocą nauczyciela – charakteryzuje obraz Śmierci przedstawiony w utworze z pomocą nauczyciela – wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości z pomocą nauczyciela – na podstawie tekstu wyjaśnia pojęcie archaizmu leksykalnego z pomocą nauczyciela – rozumie znaczenie związków frazeologicznych z wyrazem <i>śmierć</i>	poznanych utworach literackich – podejmuje próbę wyjaśnienia motywów postępowania Polikarpa – podejmuje próbę określenia narracji – przedstawia obraz Śmierci w utworze – wymienia przedstawicieli grup społecznych i ich słabości z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wyjaśnienia na podstawie tekstu pojęcia archaizmu leksykalnego – potrafi wymienić związki frazeologiczne z wyrazem <i>śmierć</i> – zna pojęcie tańca śmierci
--	--	--	--	---	---	--	--

				rozumie znaczenie związków frazeologicznych z wyrazem <i>śmierć</i> – zna i rozumie bezbłędnie pojęcie tańca śmierci i formułuje własne refleksje – zna i rozumie pojęcie alegorii – samodzielnie bezbłędnie dostrzega motyw tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta – zna i stosuje zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami – samodzielnie dostrzega i interpretuje motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów – samodzielnie wskazuje na związek filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem – samodzielnie podejmuje próbę oceny plakatu filmowego – samodzielnie ocenia plakat filmowy z pomocą nauczyciela	– zna i bezbłędnie rozumie pojęcie alegorii – samodzielnie dostrzega motyw tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta – zna i bezbłędnie stosuje zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami – samodzielnie dostrzega i interpretuje motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów – bezbłędnie wskazuje na związek filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem – samodzielnie ocenia plakat filmowy	– samodzielnie dostrzega motyw tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta – zna i stosuje zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami – dostrzega i samodzielnie interpretuje motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów – samodzielnie wskazuje na związek filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem – samodzielnie podejmuje próbę oceny plakatu filmowego	– zna i rozumie pojęcie tańca śmierci – zna i rozumie pojęcie alegorii – dostrzega motyw tańca śmierci przedstawiony na drzeworycie Marchanta z pomocą nauczyciela – zna i stosuje zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami – dostrzega i interpretuje motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów z pomocą nauczyciela – wskazuje na związek filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem z pomocą nauczyciela – ocenia plakat filmowy z pomocą nauczyciela	– zna pojęcie alegorii – podejmuje próbę dostrzeżenia motywu tańca śmierci przedstawionego na drzeworycie Marchanta – zna zasadę stawiania przecinków przed powtarzającymi się spójnikami – dostrzega motyw śmierci na obrazach współczesnych artystów – podejmuje próbę oceny plakatu filmowego z pomocą nauczyciela
--	--	--	--	---	---	---	--	--

				filmu pt. <i>Gra o życie</i> ze średniowiecznym utworem i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie ocenia plakat filmowy i formułuje własne refleksje				
3. Roland wzorem średniowiecznego rycerza								
Pieśń o niezwykłych czynach rycerza. Kodeks rycerski	4	<i>Pieśń o Rolandzie</i> (fragmenty) <i>Rycerz w średniowieczu</i>, Maria Ossowska* <i>Rękawiczka</i>, Friedrich Schiller*	– pojęcia i terminy: <i>chanson de geste</i>, <i>ars moriendi</i>, <i>sakralizacja</i>, <i>etos rycerski</i>, <i>turniej rycerski</i> – postaci: Roland – <i>Pieśń o Rolandzie</i>	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje zdobytą w szkole podstawowej wiedzę na temat rycerzy – używając odpowiednich argumentów, samodzielnie bezbłędnie wypowiada się na temat współczesnych przejawów rycerskości – samodzielnie bezbłędnie wymienia czynności i gesty umiającego rycerza – samodzielnie bezbłędnie wymienia czynności i gesty umiającego rycerza	– bezbłędnie porządkuje zdobytą w szkole podstawowej wiedzę na temat rycerzy – samodzielnie bezbłędnie, używając odpowiednich argumentów, wypowiada się na temat współczesnych przejawów rycerskości – bezbłędnie wymienia czynności i gesty umiającego rycerza – samodzielnie ocenia zachowanie Rolanda – samodzielnie bezbłędnie	– samodzielnie porządkuje zdobytą w szkole podstawowej wiedzę na temat rycerzy – używając odpowiednich argumentów, wypowiada się na temat współczesnych przejawów rycerskości – samodzielnie wymienia czynności i gesty umiającego rycerza – samodzielnie ocenia zachowanie Rolanda	– porządkuje zdobytą w szkole podstawowej wiedzę na temat rycerzy z pomocą nauczyciela – używając odpowiednich argumentów, wypowiada się na temat współczesnych przejawów rycerskości z pomocą nauczyciela – wymienia czynności i gesty umiającego rycerza z pomocą nauczyciela – ocenia zachowanie Rolanda z	– podejmuje próbę uporządkowania zdobytej w szkole podstawowej wiedzy na temat rycerzy – podejmuje próbę wypowiedzi na temat współczesnych przejawów rycerskości – wymienia czynności i gesty umiającego rycerza z pomocą nauczyciela – podejmuje próby oceny

				– samodzielnie bezbłędnie ocenia zachowanie Rolanda i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie omawia motyw rycerski w grach i filmach i formułuje własne refleksje – rozumie i bezbłędnie samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i>, i formułuje własne refleksje – rozumie i bezbłędnie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i>, i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie w formie tabelarycznej tworzy notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia znaczenie wyrażen	- omawia motyw rycerski w grach i filmach – samodzielnie bezbłędnie rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> – bezbłędnie rozumie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i> – w formie tabelarycznej bezbłędnie tworzy notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego – bezbłędnie wyjaśnia znaczenie wyrażen i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – bezbłędnie tworzy krótkie opowiadanie z zastosowaniem wyrażen i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – bezbłędnie przedstawia przebieg turnieju	– samodzielnie omawia motyw rycerski w grach i filmach – rozumie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> – rozumie i samodzielnie wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i> – w formie tabelarycznej samodzielnie tworzy notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego – samodzielnie wyjaśnia znaczenie wyrażen i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – samodzielnie tworzy krótkie opowiadanie z zastosowaniem wyrażen i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – samodzielnie przedstawia	– pomocą nauczyciela – omawia motyw rycerski w grach i filmach z pomocą nauczyciela – rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> z pomocą nauczyciela – rozumie i wyjaśnia, czym jest <i>ars moriendi</i> – w formie tabelarycznej tworzy notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego z pomocą nauczyciela – wyjaśnia znaczenie wyrażen i frazeologizmów o tematyce rycerskiej z pomocą nauczyciela – tworzy krótkie opowiadanie z zastosowaniem wyrażen i frazeologizmów o tematyce	- zachowania Rolanda – podejmuje próbę omówienia motywów rycerskich w grach i filmach – wyjaśnia, czym jest <i>chanson de geste</i> – kojarzy motyw <i>ars moriendi</i>, zna jego definicję – tworzy notatkę dotyczącą kodeksu rycerskiego – podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia wyrażen i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – tworzy krótkie opowiadanie o tematyce rycerskiej – podejmuje próbę przedstawienia przebiegu turnieju
--	--	--	--	---	---	--	---	---

				i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – samodzielnie bezbłędnie tworzy krótkie opowiadanie z zastosowaniem wyrażen i frazeologizmów o tematyce rycerskiej – samodzielnie bezbłędnie przedstawia przebieg turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – wskazuje cechy postawy rycerskiej – samodzielnie bezbłędnie podaje definicję etosu rycerskiego – opisuje zachowanie rycerzy i formułuje własne refleksje – rozumie ideę turnieju rycerskiego i formułuje własne refleksje	rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy postawy rycerskiej – bezbłędnie podaje definicję etosu rycerskiego – samodzielnie bezbłędnie opisuje zachowanie rycerzy – bezbłędnie rozumie ideę turnieju rycerskiego – samodzielnie wymienia elementy związane z tematyką rycerską obecne w dzisiejszym świecie – bezbłędnie analizuje znany sobie przykład inspiracji kulturą średniowiecza – bezbłędnie przestrzega zasad dobrej dyskusji	przebieg turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – samodzielnie wskazuje cechy postawy rycerskiej – samodzielnie podaje definicję etosu rycerskiego – samodzielnie opisuje zachowanie rycerzy – rozumie ideę turnieju rycerskiego – samodzielnie wymienia elementy związane z tematyką rycerską obecne w dzisiejszym świecie – samodzielnie analizuje znany sobie przykład inspiracji kulturą średniowiecza – samodzielnie przestrzega zasad dobrej dyskusji	rycerskiej z pomocą nauczyciela – przedstawia przebieg turnieju rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera z pomocą nauczyciela – wskazuje cechy postawy rycerskiej z pomocą nauczyciela – podaje definicję etosu rycerskiego z pomocą nauczyciela – opisuje zachowanie rycerzy z pomocą nauczyciela – opisuje ideę turnieju rycerskiego z pomocą nauczyciela – wymienia elementy związane z tematyką rycerską obecne w dzisiejszym świecie z pomocą nauczyciela – analizuje znany sobie przykład	rycerskiego w <i>Rękawicze</i> Schillera – podejmuje próbę wskazania cech postawy rycerskiej – podejmuje próbę zdefiniowania etosu rycerskiego – podejmuje próbę opisu zachowania rycerzy – opisuje ideę turnieju rycerskiego z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wymienienia elementów związanych z tematyką rycerską obecnych w dzisiejszym świecie – wskazuje znany sobie przykład
--	--	--	--	---	--	---	--	--

				– samodzielnie bezbłędnie wymienia elementy związane z tematyką rycerską obecne w dzisiejszym świecie – analizuje znany sobie przykład inspiracji kulturą średniowiecza i formułuje własne refleksje – bierze czynny udział i przestrzega zasad dobrej dyskusji			inspiracji kulturą średniowiecza z pomocą nauczyciela – przestrzega zasad dobrej dyskusji z pomocą nauczyciela	inspiracji kulturą średniowiecza – stara się przestrzegać zasad dobrej dyskusji
Podsumowanie działu. Sprawdź, ile wiesz	1		– wydarzenia historyczne epoki – rola Kościoła i religii – liryka średniowieczna – motywy literackie – cechy rycerza średnio-wiecznego – style w architekturze	– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwala wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwala wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalania wiadomości – podejmuje próbę dokonywania selekcji informacji

III. RENESANS

Kilka słów o renesansie – wprowadzenie do epoki	1		– pojęcia i terminy: <i>renesans, wynalazek druku, humanizm, perspektywa</i> – daty: 1453 r. – upadek Konstantynopola, 1492 r. – odkrycie Ameryki przez Krzysztofa Kolumba, 1450 r. – wynalezienie druku przez Jana Gutenberga	– samodzielnie bezbłędnie tłumaczy etymologię nazwy epoki – samodzielnie bezbłędnie wskazuje daty początku renesansu – samodzielnie bezbłędnie przedstawia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia hasła epoki – samodzielnie bezbłędnie omawia wpływ antyku na styl klasyczny	– bezbłędnie tłumaczy etymologię nazwy epoki – bezbłędnie wskazuje daty początku renesansu – bezbłędnie przedstawia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki – bezbłędnie wyjaśnia hasła epoki – bezbłędnie omawia wpływ antyku na styl klasyczny	– samodzielnie tłumaczy etymologię nazwy epoki – samodzielnie wskazuje daty początku renesansu – samodzielnie przedstawia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki – samodzielnie wyjaśnia hasła epoki – samodzielnie omawia wpływ antyku na styl klasyczny	– tłumaczy etymologię nazwy epoki z pomocą nauczyciela – wskazuje daty początku renesansu z pomocą nauczyciela – przedstawia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki z pomocą nauczyciela – wyjaśnia hasła epoki z pomocą nauczyciela – omawia wpływ antyku na styl klasyczny z pomocą nauczyciela	– zna etymologię nazwy epoki – wymienia wydarzenia, które miały wpływ na charakter epoki – wymienia hasła epoki – podejmuje próbę omówienia wpływu antyku na styl klasyczny
1. Człowiek renesans								
Jan Kochanowski ojcem poezji polskiej. Biografia człowieka renesansu	3	<i>Do gór i lasów</i> , Jan Kochanowski	– postać Jana Kochanowskiego – pojęcia i terminy: <i>życiorys, podanie</i> – fraszka Jana Kochanowskiego	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie przedstawia biografię poety	– bezbłędnie porządkuje wiedzę o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej – bezbłędnie przedstawia biografię poety	– samodzielnie porządkuje wiedzę o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej	– porządkuje wiedzę o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – przedstawia biografię poety	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy o twórczości Jana Kochanowskiego zdobytą w szkole podstawowej

				przedstawia biografię poety – samodzielnie bezbłędnie wskazuje w czytanych tekstach tematykę autobiograficzną – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje człowieka renesansu i podaje własne przykłady współczesnych ludzi renesansu – odwołując się do poznanych w szkole podstawowej tekstów kultury, bezbłędnie wypowiada się na temat funkcji natury w utworach literackich i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje fraszkę <i>Do gór i lasów</i> i formułuje własne refleksje – bezbłędnie samodzielnie	– bezbłędnie wskazuje w czytanych tekstach tematykę autobiograficzną – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje człowieka renesansu – samodzielnie bezbłędnie, odwołując się do poznanych w szkole podstawowej tekstów kultury, wypowiada się na temat funkcji natury w utworach literackich – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje fraszkę <i>Do gór i lasów</i> – bezbłędnie samodzielnie redaguje życiorys i podanie	– samodzielnie przedstawia biografię poety – samodzielnie wskazuje w czytanych tekstach tematykę autobiograficzną – samodzielnie charakteryzuje człowieka renesansu – odwołując się do poznanych w szkole podstawowej tekstów kultury, wypowiada się na temat funkcji natury w utworach literackich – samodzielnie analizuje i interpretuje fraszkę <i>Do gór i lasów</i> – samodzielnie redaguje życiorys i podanie	z pomocą nauczyciela – wskazuje w czytanych tekstach tematykę autobiograficzną z pomocą nauczyciela – charakteryzuje człowieka renesansu z pomocą nauczyciela – odwołując się do poznanych w szkole podstawowej tekstów kultury, wypowiada się na temat funkcji natury w utworach literackich z pomocą nauczyciela – analizuje i interpretuje fraszkę <i>Do gór i lasów</i> z pomocą nauczyciela – redaguje życiorys i podanie z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę przedstawienia biografii poety – podejmuje próbę wskazania w czytanych tekstach tematyki autobiograficznej – podejmuje próbę charakterystyki człowieka renesansu – podejmuje próbę wypowiedzi na temat funkcji natury w utworach literackich – podejmuje próbę analizy i interpretacji fraszki <i>Do gór i lasów</i> – podejmuje próbę redakcji życiorysu i podania
--	--	--	--	--	--	--	---	---

				redaguje życiorys i podanie				
2. Nie odkładaj szczęścia na potem								
Motyw przyrody w twórczości renesansowej	2	<i>Na lipę</i>, Jan Kochanowski <i>Wysokie drzewa</i>, Leopold Staff	– pojęcia i terminy: <i>fraszka, ogród hepersyjski</i> – fraszka Jana Kochanowskiego	– samodzielnie bezbłędnie wskazuje motyw szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie wskazuje przyrodę jako motyw renesansowej twórczości – samodzielnie bezbłędnie wskazuje podmiot liryczny i odbiorcę we fraszce – samodzielnie bezbłędnie wskazuje personifikację i określa jej funkcję – samodzielnie bezbłędnie wskazuje tryb rozkazujący w utworze i wyjaśnia jego funkcję	– bezbłędnie wskazuje motyw szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej – bezbłędnie wskazuje przyrodę jako motyw renesansowej twórczości – bezbłędnie wskazuje podmiot liryczny i odbiorcę we fraszce – samodzielnie bezbłędnie wskazuje personifikację – samodzielnie bezbłędnie wskazuje tryb rozkazujący w utworze i wyjaśnia jego funkcję – samodzielnie bezbłędnie odnajduje w utworze	– samodzielnie wskazuje motyw szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie wskazuje przyrodę jako motyw renesansowej twórczości – samodzielnie wskazuje podmiot liryczny i odbiorcę we fraszce – samodzielnie wskazuje personifikację – samodzielnie wskazuje tryb rozkazujący w utworze i wyjaśnia jego funkcję – samodzielnie odnajduje w utworze Leopolda Staffa	– wskazuje motyw szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – wskazuje przyrodę jako motyw renesansowej twórczości z pomocą nauczyciela – wskazuje podmiot liryczny i odbiorcę we fraszce z pomocą nauczyciela – wskazuje personifikację z pomocą nauczyciela – wskazuje tryb rozkazujący w utworze i wyjaśnia jego funkcję z pomocą nauczyciela – odnajduje w utworze Leopolda Staffa	– podejmuje próbę wskazania motywu szczęścia w utworach literackich poznanych w szkole podstawowej – podejmuje próbę wskazania przyrody jako motywu renesansowej twórczości – podejmuje próbę wskazania podmiotu lirycznego i odbiorcy we fraszce – podejmuje próbę wskazania personifikacji – podejmuje próbę wskazania trybu rozkazującego w utworze

				– samodzielnie bezbłędnie odnajduje w utworze Leopolda Staffa analogie do fraszki Kochanowskiego i formułuje własne refleksje	Leopolda Staffa analogie do fraszki Kochanowskiego	analogie do fraszki Kochanowskiego	analogie do fraszki Kochanowskiego z pomocą nauczyciela	
Ciesz się życiem	2	<i>O Doktorze Hiszpanie</i> , Jan Kochanowski <i>Pieśń XX z Ksiąg pierwszych</i> , Jan Kochanowski	– pojęcia i terminy: <i>epikureizm, pieśń, odczasownikowe formy rzeczownika</i> – fraszka i pieśń Jana Kochanowskiego	– samodzielnie bezbłędnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – samodzielnie bezbłędnie wskazuje poglądy epikurejskie w pieśni – samodzielnie bezbłędnie określa tematykę utworów biesiadnych – bezbłędnie zna zasady pisowni częstek <i>nie</i> – samodzielnie poprawnie zapisuje rzeczowniki odczasownikowe z częstką <i>nie</i>	– bezbłędnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – bezbłędnie wskazuje poglądy epikurejskie w pieśni – bezbłędnie określa tematykę utworów biesiadnych – bezbłędnie zna zasady pisowni częstek <i>nie</i> – bezbłędnie zapisuje rzeczowniki odczasownikowe z częstką <i>nie</i>	– samodzielnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – samodzielnie wskazuje poglądy epikurejskie w pieśni – samodzielnie określa tematykę utworów biesiadnych – zna zasady pisowni częstek <i>nie</i> – poprawnie zapisuje rzeczowniki odczasownikowe z częstką <i>nie</i>	– wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni z pomocą nauczyciela – wskazuje poglądy epikurejskie w pieśni z pomocą nauczyciela – określa tematykę utworów biesiadnych z pomocą nauczyciela – zna zasady pisowni częstek <i>nie</i> – poprawnie zapisuje rzeczowniki odczasownikowe z częstką <i>nie</i> z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wskazania nadawcy i odbiorcy pieśni – podejmuje próbę wskazania poglądów epikurejskich w pieśni – podejmuje próbę określenia tematyki utworów biesiadnych – z pomocą nauczyciela wymienia zasady pisowni częstek <i>nie</i> – podejmuje próby zapisu rzeczowników

								odczasownikowych z częstką <i>nie</i>
3. Zachowaj rozwagę, spokój, umiar...								
Jan Kochanowski – stoik swoich czasów	3	<i>Pieśń IX z Ksiąg pierwszych i Pieśń IX z Ksiąg wtórych</i> , Jan Kochanowski <i>Fruń</i> , L.U.C* karta tarota przedstawiająca Fortunę*	– pojęcia i terminy: <i>stoicyzm, Fortuna, cnota</i> – <i>Pieśń IX z Ksiąg pierwszych i Pieśń IX z Ksiąg wtórych</i> , Jan Kochanowski	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach – samodzielnie bezbłędnie dokonuje analizy pieśni – samodzielnie bezbłędnie wskazuje obecność elementów stoicyzmu i epikureizmu – samodzielnie bezbłędnie redaguje własną definicję cnoty i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie redaguje własną	– bezbłędnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach – bezbłędnie dokonuje analizy pieśni – bezbłędnie wskazuje obecność elementów stoicyzmu i epikureizmu – samodzielnie bezbłędnie redaguje własną definicję cnoty – bezbłędnie redaguje własną definicję pieśni – bezbłędnie omawia budowę wierszy	– samodzielnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach – samodzielnie dokonuje analizy pieśni – samodzielnie wskazuje obecność elementów stoicyzmu i epikureizmu – samodzielnie redaguje własną definicję cnoty – samodzielnie redaguje własną definicję pieśni – samodzielnie omawia budowę wierszy	– porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach z pomocą nauczyciela – dokonuje analizy pieśni z pomocą nauczyciela – wskazuje obecność elementów stoicyzmu i epikureizmu z pomocą nauczyciela – redaguje własną definicję cnoty z pomocą nauczyciela – redaguje własną definicję pieśni z pomocą nauczyciela – omawia budowę wierszy z	– podejmuje próbę uporządkowania wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście zachowania postaci w trudnych sytuacjach – podejmuje próbę analizy pieśni – podejmuje próbę wskazania obecności elementów stoicyzmu i epikureizmu – podejmuje próbę zredagowania własnej definicji cnoty – podejmuje próbę zredagowania własnej definicji pieśni

				definicję pieśni i podaje własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie omawia budowę wierszy – samodzielnie bezbłędnie konfrontuje pieśń Kochanowskiego z obrazem Fortuny i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie odnosi filozofię stoicyzmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury i formułuje własne refleksje – samodzielnie poprawnie odmienia przez przypadki rzeczowniki zakończone na -ja – odnosząc się do własnych doświadczeń i poznanych tekstów, dyskutuje na	– samodzielnie bezbłędnie konfrontuje pieśń Kochanowskiego z obrazem Fortuny – samodzielnie odnosi filozofię stoicyzmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury – poprawnie odmienia przez przypadki rzeczowniki zakończone na -ja – odnosząc się do własnych doświadczeń i poznanych tekstów, dyskutuje na temat sposobu osiągnięcia szczęścia	– samodzielnie konfrontuje pieśń Kochanowskiego z obrazem Fortuny – samodzielnie odnosi filozofię stoicyzmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury – samodzielnie poprawnie odmienia przez przypadki rzeczowniki zakończone na -ja – odnosząc się do własnych doświadczeń i poznanych tekstów, dyskutuje na temat sposobu osiągnięcia szczęścia	– samodzielnie konfrontuje pieśń Kochanowskiego z obrazem Fortuny z pomocą nauczyciela – odnosi filozofię stoicyzmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury z pomocą nauczyciela – poprawnie odmienia przez przypadki rzeczowniki zakończone na -ja z pomocą nauczyciela – odnosząc się do własnych doświadczeń i poznanych tekstów, dyskutuje na temat sposobu osiągnięcia szczęścia	– podejmuje próbę omówienia budowy wierszy – podejmuje próbę konfrontacji pieśni Kochanowskiego z obrazem Fortuny – podejmuje próbę porównania filozofii stoicyzmu i epikureizmu do współczesnych tekstów kultury – odmienia przez przypadki rzeczowniki zakończone na -ja – odnosząc się do własnych doświadczeń, podaje sposoby na osiągnięcie szczęścia
--	--	--	--	--	---	---	--	---

				temat sposobu osiągnięcia szczegóła i formułuje własne refleksje				
4. Troska o losy kraju obywatelską powinności								
Apel Jana Kochanowskiego do rodaków	1	<i>Pieśń V z Ksiąg wtórych</i> , Jan Kochanowski	– pojęcia i terminy: <i>apel</i> – <i>Pieśń o spustoszeniu Podola</i>, Jan Kochanowski	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu – samodzielnie bezbłędnie wyraża opinię w dyskusji na temat postaw obywatelskich i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia kontekst historyczny powstania wiersza – samodzielnie bezbłędnie interpretuje tematy poruszone w utworze	– bezbłędnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu – samodzielnie bezbłędnie wyraża opinię w dyskusji na temat postaw obywatelskich – bezbłędnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – bezbłędnie wyjaśnia kontekst historyczny powstania wiersza – samodzielnie bezbłędnie interpretuje tematy poruszone w utworze	– samodzielnie porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu – wyraża niezależne opinie w dyskusji na temat postaw obywatelskich – samodzielnie wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni – samodzielnie wyjaśnia kontekst historyczny powstania wiersza – samodzielnie interpretuje tematy poruszone w utworze – samodzielnie odnajduje tematykę utworu	– porządkuje wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu z pomocą nauczyciela – wyraża opinię w dyskusji na temat postaw obywatelskich z pomocą nauczyciela – wskazuje nadawcę i odbiorcę pieśni z pomocą nauczyciela – wyjaśnia kontekst historyczny powstania wiersza z pomocą nauczyciela – interpretuje tematy poruszone w utworze z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę uporządkowania wiadomości o utworach literackich poznanych w szkole podstawowej w kontekście patriotyzmu – podejmuje próbę wyrażenia opinii w dyskusji na temat postaw obywatelskich – podejmuje próbę wskazania nadawcy i odbiorcy pieśni – podejmuje próbę wyjaśnienia kontekstu historycznego powstania wiersza

				poruszone w utworze i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie odnajduje tematykę utworu w obecnych czasach i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie wymienia środki stylistyczne występujące w pieśni – bez korzystania z odpowiednich słowników wskazuje cechy apelu i samodzielnie sporządza notatkę	– samodzielnie bezbłędnie odnajduje tematykę utworu w obecnych czasach – bezbłędnie wymienia środki stylistyczne występujące w pieśni – korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy apelu i sporządza notatkę	w obecnych czasach – samodzielnie wymienia środki stylistyczne występujące w pieśni – samodzielnie, korzystając z odpowiednich słowników, wskazuje cechy apelu i sporządza notatkę	– odnajduje tematykę utworu w obecnych czasach z pomocą nauczyciela – wymienia środki stylistyczne występujące w pieśni z pomocą nauczyciela – korzystając z odpowiednich słowników, wskazuje cechy apelu i sporządza notatkę z pomocą nauczyciela	– wskazuje tematy poruszone w utworze – podejmuje próbę określenia tematyki utworu w obecnych czasach – wskazuje środki stylistyczne występujące w pieśni
Piszemy i wygłaszamy przemówienie	2	<i>Przemówienie w Izbie Gmin z okazji nominacji na premiera, Winston Churchill</i> <i>Retoryka przemówień wojennych Winstona Churchilla. Sztuka nadawania sensu przemówieniom historycznym,</i>	– pojęcia i terminy: retoryka, erystyka – argumenty w przemówieniu – pozajęzykowe środki przemówienia	– samodzielnie bezbłędnie wskazuje składniki kompozycyjne przemówienia – zna, rozumie i bezbłędnie stosuje rodzaje argumentów występujących w przemówieniu	– bezbłędnie wskazuje składniki kompozycyjne przemówienia – zna, rozumie i bezbłędnie stosuje rodzaje argumentów występujących w przemówieniu	– samodzielnie wskazuje składniki kompozycyjne przemówienia – zna, rozumie i stosuje rodzaje argumentów występujących w przemówieniu – samodzielnie redaguje	– wskazuje składniki kompozycyjne przemówienia z pomocą nauczyciela – zna, rozumie i stosuje rodzaje argumentów występujących w przemówieniu – redaguje przemówienie na	– podejmuje próbę wskazania składników kompozycyjnych przemówienia – zna rodzaje argumentów występujących w przemówieniu

		Violetta Julkowska*		– samodzielnie bezbłędnie redaguje przemówienie na wybrany przez siebie temat – zna i samodzielnie bezbłędnie stosuje pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu – samodzielnie bezbłędnie wskazuje zasady retoryki w przemówieniu W. Churchilla	– bezbłędnie redaguje przemówienie na wybrany przez siebie temat – zna i bezbłędnie stosuje pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu – bezbłędnie wskazuje zasady retoryki w przemówieniu W. Churchilla	- przemówienie na wybrany przez siebie temat – zna i stosuje pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu – samodzielnie wskazuje zasady retoryki w przemówieniu W. Churchilla	- wybrany przez siebie temat z pomocą nauczyciela – zna i stosuje pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu z pomocą nauczyciela – wskazuje zasady retoryki w przemówieniu W. Churchilla z pomocą nauczyciela	– redaguje przemówienie na wybrany przez siebie temat – zna pozajęzykowe środki wyrazu wykorzystywane w przemówieniu – podejmuje próbę wskazania zasad retoryki w przemówieniu W. Churchilla
Podsumowanie działu. Sprawdź, ile wiesz	1		– ramy czasowe epoki – motyw przyrody – biesiada renesansowa, motyw zabawy – inspiracja antykiem – filozofia (stoicyzm i epikureizm), klasyczne wyznaczniki piękna, motywy mitologiczne,	– samodzielnie bezbłędnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości	– bezbłędnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości	– samodzielnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości	– selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji z pomocą nauczyciela – powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę selekcji wiadomości zdobytych podczas lekcji – podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości

			retoryka, gatunki literackie – odpowiedzialność za losy kraju, patriotyzm – retoryka, składowe przemówienia, środki argumentacyjne – teatr elżbietański – dramat szekspirowski – twórczość w językach narodowych – historyczny kontekst epoki – odkrycia geograficzne – humanizm i wolność religijna					
IV. BAROK								
Kilka słów o baroku	1		– pojęcia i terminy: <i>barok, kontrreformacja, zakon jezuitów</i>	– samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje podstawowe różnice między renesansem a barokiem, średniowieczem i antykiem – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia etymologię nazwy epoki,	– bezbłędnie charakteryzuje podstawowe różnice pomiędzy renesansem a barokiem – bezbłędnie wyjaśnia etymologię nazwy epoki, konfrontuje ją	– samodzielnie charakteryzuje podstawowe różnice między renesansem a barokiem – samodzielnie wyjaśnia etymologię nazwy epoki	– charakteryzuje podstawowe różnice między renesansem a barokiem z pomocą nauczyciela – wyjaśnia etymologię nazwy epoki z pomocą nauczyciela	– wskazuje podstawowe różnice między renesansem a barokiem – podejmuje próbę wyjaśnienia etymologii nazwy epoki – zna ramy czasowe epoki

				konfrontuje ją z innymi epokami – samodzielnie bezbłędnie określa ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie, zauważa związki – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje tło historyczne epoki i przedstawia własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie prezentuje dwa nurty sztuki baroku i przedstawia własne przykłady – samodzielnie bezbłędnie omawia rolę sztuki w służbie Kościoła i formułuje samodzielne refleksje	z poznanymi epokami – bezbłędnie określa ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie – bezbłędnie charakteryzuje tło historyczne epoki – samodzielnie bezbłędnie prezentuje dwa nurty sztuki baroku – samodzielnie bezbłędnie omawia rolę sztuki w służbie Kościoła	– samodzielnie określa ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie – samodzielnie charakteryzuje tło historyczne epoki – samodzielnie prezentuje dwa nurty sztuki baroku – samodzielnie omawia rolę sztuki w służbie Kościoła	– określa ramy czasowe epoki w Polsce i w Europie z pomocą nauczyciela – charakteryzuje tło historyczne epoki z pomocą nauczyciela – prezentuje dwa nurty sztuki baroku z pomocą nauczyciela – omawia rolę sztuki w służbie Kościoła z pomocą nauczyciela	w Polsce i w Europie – zna tło historyczne epoki – zna dwa nurty sztuki baroku – zna rolę sztuki w służbie Kościoła
1. Nietrwałość, chwilowość, przemijanie								
Niepokoje człowieka baroku	1	<i>O wojnie naszej, którą widzimy z szataniem, światem i ciałem</i> , Mikołaj Sęp Szarzyński	– pojęcia i terminy: <i>metafizyka, epitet</i> – postać: Mikołaj Sęp Szarzyński i jego twórczość	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie	– porządkuje wiedzę na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie w kontekście niepokoju i śmierci	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat człowieka w średniowieczu i w renesansie

		Modlitwa, Ryszard Riedel*	w kontekście niepokoju i śmierci oraz formułuje samodzielne refleksje – zna i rozumie tło historyczne epoki baroku, konfrontuje je z innymi epokami – zna tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego formułuje samodzielne refleksje – dokonuje analizy <i>Sonetu IV</i> i formułuje samodzielne refleksje – porównuje światopogląd renesansu i baroku zawarty w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i we fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego, formułuje samodzielne refleksje – samodzielnie bezbłędnie sporządza notatkę w	w kontekście niepokoju i śmierci – zna i rozumie tło historyczne epoki baroku, konfrontuje je z innymi epokami – zna tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego i podejmuje próbę sformułowania samodzielnych refleksji – samodzielnie bezbłędnie dokonuje analizy <i>Sonetu IV</i> – samodzielnie bezbłędnie porównuje światopogląd renesansu i baroku zawarty w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i we fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego – bezbłędnie sporządza notatkę w formie tabelarycznej	w kontekście niepokoju i śmierci – zna i tłumaczy tło historyczne epoki baroku – zna tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego – samodzielnie dokonuje analizy <i>Sonetu IV</i> – samodzielnie porównuje światopogląd renesansu i baroku zawarty w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i we fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego – samodzielnie sporządza notatkę w formie tabelarycznej – samodzielnie utrwala wiadomości o epitecie, poprawnie wskazuje epitet – samodzielnie korzysta z	z pomocą nauczyciela – zna i z pomocą nauczyciela tłumaczy tło historyczne epoki baroku – zna tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego – dokonuje analizy <i>Sonetu IV</i> z pomocą nauczyciela – porównuje światopogląd renesansu i baroku zawarty w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i we fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego z pomocą nauczyciela – sporządza notatkę w formie tabelarycznej z pomocą nauczyciela – utrwala wiadomości o epitecie,	w kontekście niepokoju i śmierci – kojarzy tło historyczne epoki baroku – kojarzy tło historyczne twórczości M. Sępa Szarzyńskiego – podejmuje próbę analizy <i>Sonetu IV</i> – podejmuje próbę porównania światopoglądu renesansu i baroku zawartych w sonecie M. Sępa Szarzyńskiego i we fraszce <i>Do gór i lasów</i> J. Kochanowskiego – sporządza notatkę – utrwala wiadomości o epitecie, podejmuje próbę wskazania epitetu
--	--	---------------------------	--	--	--	---	--

				formie tabelarycznej – samodzielnie bezbłędnie utrwala wiadomości o epitecie, poprawnie wskazuje epitet – samodzielnie bezbłędnie korzysta z rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie bezbłędnie porównuje <i>Modlitwę</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego; na tej podstawie porównuje niepokoję człowieka baroku i człowieka współczesnego i formułuje własne refleksje	– samodzielnie utrwala wiadomości o epitecie, poprawnie i samodzielnie wskazuje epitet – bezbłędnie korzysta z rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie bezbłędnie porównuje <i>Modlitwę</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego; na tej podstawie porównuje niepokoję człowieka baroku i człowieka współczesnego	rzetelnych źródeł informacji – samodzielnie porównuje <i>Modlitwę</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego; na tej podstawie porównuje niepokoję człowieka baroku i człowieka współczesnego	poprawnie wskazuje epitet – korzysta z rzetelnych źródeł informacji z pomocą nauczyciela – porównuje <i>Modlitwę</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego; na tej podstawie porównuje niepokoję człowieka baroku i człowieka współczesnego z pomocą nauczyciela	– stara się korzystać z rzetelnych źródeł informacji – podejmuje próbę porównania <i>Modlitwy</i> R. Riedela z sonetem M. Sępa Szarzyńskiego
Nieuniknione przemijanie	1	<i>Epitafium Rzymowi</i>, Mikołaj Sęp Szarzyński <i>Cyfry Romana Opalki</i>, Monika Małkowska	– pojęcia i terminy: <i>vanitas</i> – twórczość Mikołaja Sępa Szarzyńskiego	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci – wie i rozumie, czym jest motyw	– bezbłędnie porządkuje wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci	– samodzielnie porządkuje wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci – wie, czym jest motyw <i>vanitas</i>, i	– porządkuje wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci z pomocą nauczyciela – wie, czym jest motyw <i>vanitas</i>, i z pomocą	– podejmuje próbę uporządkowania wiadomości na temat człowieka w renesansie i w antyku w kontekście śmierci – z pomocą nauczyciela

				<i>vanitas</i>. i wskazuje ten motyw w innych tekstach kultury – analizuje i interpretuje wiersz M. Sępa Szarzyńskiego, zabiera głos w dyskusji dotyczącej refleksji przekazanej w ostatnich wersach wiersza i formułuje własne refleksje – bezbłędnie konfrontuje utwór M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesa Leala i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie odnajduje motyw <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury i formułuje własne refleksje	– wie i rozumie, czym jest motyw <i>vanitas</i> – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersz M. Sępa Szarzyńskiego, zabiera głos w dyskusji dotyczącej refleksji przekazanej w ostatnich wersach wiersza – samodzielnie bezbłędnie konfrontuje utwór M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesa Leala – samodzielnie bezbłędnie odnajduje motyw <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury	poprawnie go wskazuje – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersz M. Sępa Szarzyńskiego, zabiera głos w dyskusji dotyczącej refleksji przekazanej w ostatnich wersach wiersza – samodzielnie konfrontuje utwór M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesa Leala – samodzielnie odnajduje motyw <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury	nauczyciela wskazuje go – analizuje i interpretuje wiersz M. Sępa Szarzyńskiego, zabiera głos w dyskusji dotyczącej refleksji przekazanej w ostatnich wersach wiersza z pomocą nauczyciela – konfrontuje utwór M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesa Leala z pomocą nauczyciela – odnajduje motyw <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury z pomocą nauczyciela	wskazuje motyw <i>vanitas</i> – podejmuje próbę analizy i interpretacji wiersza M. Sępa Szarzyńskiego, – podejmuje próbę konfrontacji utworu M. Sępa Szarzyńskiego z ilustracjami P. de Champaigne’a, F. Halsy, J. de Valdesa Leala – podejmuje próbę odnalezienia motywu <i>vanitas</i> we współczesnych tekstach kultury
2. Sztuka wyrażania emocji								

Nurt dworski w poezji Jana Andrzeja Morsztyna	1	<i>Do trupa</i>, Jan Andrzej Morsztyn <i>Vanitas</i>, Philippe de Champaigne* <i>Młodzieniec trzymający czaszkę</i>, Frans Hals* <i>Alegoria marności świata</i>, Juan de Valdes Leal*	– pojęcia i terminy: <i>nurt dworski</i>, <i>nurt ziemiański</i>, <i>sonet</i> – postać: Jan Andrzej Morsztyn i jego twórczość	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat średniowiecza w kontekście miłości – samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat biesiady renesansowej – samodzielnie bezbłędnie odróżnia nurt dworski od nurtu ziemiańskiego – samodzielnie czyta utwór ze zrozumieniem i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie omawia istotę konceptu w utworze J.A. Morsztyna – samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie	– bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat średniowiecza w kontekście miłości – bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat biesiady renesansowej – bezbłędnie odróżnia nurt dworski od nurtu ziemiańskiego – samodzielnie bezbłędnie czyta utwór ze zrozumieniem – bezbłędnie omawia istotę konceptu w utworze J.A. Morsztyna – bezbłędnie wskazuje cechy sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie redaguje definicję sonetu	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat średniowiecza w kontekście miłości – samodzielnie porządkuje wiedzę na temat biesiady renesansowej – samodzielnie odróżnia nurt dworski od nurtu ziemiańskiego – samodzielnie czyta utwór ze zrozumieniem – samodzielnie omawia istotę konceptu w utworze J.A. Morsztyna – samodzielnie wskazuje cechy sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie redaguje definicję sonetu	– porządkuje wiedzę na temat średniowiecza w kontekście miłości z pomocą nauczyciela – porządkuje wiedzę na temat biesiady renesansowej z pomocą nauczyciela – odróżnia nurt dworski od nurtu ziemiańskiego z pomocą nauczyciela – czyta utwór ze zrozumieniem z pomocą nauczyciela – omawia istotę konceptu w utworze J. A. Morsztyna z pomocą nauczyciela – wskazuje cechy sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie redaguje definicję sonetu z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat średniowiecza w kontekście miłości – podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat biesiady renesansowej – podejmuje próbę odróżnienia nurtu dworskiego od nurtu ziemiańskiego – czyta utwór ze zrozumieniem z pomocą nauczyciela – podejmuje próbę wskazania konceptu w utworze J.A. Morsztyna – podejmuje próbę wskazania cech sonetu w utworze, korzystając z odpowiednich słowników, samodzielnie
---	---	--	--	---	--	---	--	---

				redaguje definicję sonetu				redaguje definicję sonetu
Znawca słowa, rzeźmięślnik formy	3	<i>O swej pannie</i>, Jan Andrzej Morsztyn <i>Najki z Samotraki</i>, Jan Miodek* <i>Lato, Zima</i>, Giuseppe Arcimboldo*	– pojęcia i terminy: <i>marinizm, anafora, antyteza, elipsa, hiperbola, inwersja, oksymoron, para-doks, przerzutnia, sumacja, liczebnik zbiorowy</i> – postać: Giambattista Marino, Giuseppe Arcimboldo – twórczość Jana Andrzeja Morsztyna	– samodzielnie bezbłędnie rozumie, czym jest marinizm, wskazuje jego twórcę – samodzielnie bezbłędnie wymienia i wskazuje w wierszach środki artystyczne poezji baroku – samodzielnie bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersze <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> – samodzielnie bezbłędnie wskazuje środki stylistyczne w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie bezbłędnie omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach kultury	– bezbłędnie rozumie, czym jest marinizm, wskazuje jego twórcę – bezbłędnie wymienia i wskazuje w wierszach środki artystyczne poezji baroku – bezbłędnie analizuje i interpretuje wiersze <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> – bezbłędnie wskazuje środki stylistyczne w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna – bezbłędnie omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach kultury	– rozumie, czym jest marinizm, samodzielnie wskazuje jego twórcę – wymienia i samodzielnie wskazuje w wierszach środki artystyczne poezji baroku – samodzielnie analizuje i interpretuje wiersze <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> – samodzielnie wskazuje środki stylistyczne w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie charakteryzuje wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna – samodzielnie omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach kultury	– rozumie, czym jest marinizm, wskazuje jego twórcę z pomocą nauczyciela – wymienia i wskazuje w wierszach środki artystyczne poezji baroku z pomocą nauczyciela – analizuje i interpretuje wiersze <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> z pomocą nauczyciela – wskazuje środki stylistyczne w utworach J.A. Morsztyna z pomocą nauczyciela – charakteryzuje wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna z pomocą nauczyciela – omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach	– zna pojęcie marinizmu, wskazuje jego twórcę z pomocą nauczyciela – wymienia i podejmuje próbę wskazania w wierszach środków artystycznych poezji baroku – podejmuje próbę analizy i interpretacji wierszy <i>O swej pannie</i> i <i>Niestatek</i> – podejmuje próbę wskazania środków stylistycznych w utworach J.A. Morsztyna – omawia wizerunki kobiet w utworach J.A. Morsztyna – podejmuje próbę wyjaśnienia budowy

				– samodzielnie bezbłędnie omawia rolę elipsy we współczesnych tekstach kultury – samodzielnie bezbłędnie wyjaśnia budowę słowotwórczą skrótów używanych przez współczesną młodzież – samodzielnie bezbłędnie wskazuje koncept w wierszu <i>Niestatek</i> – samodzielnie bezbłędnie poprawnie wskazuje koncept na obrazach G. Arcimbolda – samodzielnie bezbłędnie uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych – samodzielnie bezbłędnie poprawnie zapisuje liczebniki zbiorowe	– bezbłędnie wyjaśnia budowę słowotwórczą skrótów używanych przez współczesną młodzież – bezbłędnie wskazuje koncept w wierszu <i>Niestatek</i> – bezbłędnie poprawnie wskazuje koncept na obrazach G. Arcimbolda – bezbłędnie uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych – bezbłędnie poprawnie zapisuje liczebniki zbiorowe	– samodzielnie wyjaśnia budowę słowotwórczą skrótów używanych przez współczesną młodzież – samodzielnie wskazuje koncept w wierszu <i>Niestatek</i> – samodzielnie wskazuje koncept na obrazach G. Arcimbolda – samodzielnie uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych – samodzielnie i poprawnie zapisuje liczebniki zbiorowe	- kultury z pomocą nauczyciela – wyjaśnia budowę słowotwórczą skrótów używanych przez współczesną młodzież z pomocą nauczyciela – poprawnie wskazuje koncept w wierszu <i>Niestatek</i> z pomocą nauczyciela – poprawnie wskazuje koncept na obrazach G. Arcimbolda z pomocą nauczyciela – poprawnie uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych z pomocą nauczyciela – poprawnie zapisuje liczebniki zbiorowe z pomocą nauczyciela	- słowotwórczej skrótów używanych przez współczesną młodzież – wskazuje konceptyzm na obrazach G. Arcimbolda – uzasadnia pisownię liczebników zbiorowych – zapisuje liczebniki zbiorowe
--	--	--	--	---	--	--	--	--

3. Szlachcie Sarmata

Polski pamiętnikarz okresu baroku	1	<i>Pamiętniki. Bitwa pod Moskwą, Jan Chryzostom Pasek (fragmenty)</i>	– pojęcia i terminy: sarmatyzm, pamiętnik — Pamiętniki Paska	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty — bezbłędnie zna kontekst historyczny <i>Pamiętników Paska</i> – wie, co to jest sarmatyzm i podaje własne przykłady — czyta fragment <i>Pamiętników Paska</i> ze zrozumieniem i formułuje własne refleksje — samodzielnie bezbłędnie poprawnie zapisuje dialog z żołnierzem — samodzielnie bezbłędnie wskazuje różnice między pamiętnikiem a blogiem	– bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty — zna kontekst historyczny <i>Pamiętników Paska</i> – wie, co to jest sarmatyzm, podaje przykłady z wcześniejszych etapów edukacyjnych i z lekcji — samodzielnie bezbłędnie czyta fragment <i>Pamiętników Paska</i> ze zrozumieniem — bezbłędnie zapisuje dialog z żołnierzem — samodzielnie bezbłędnie wskazuje różnice między pamiętnikiem a blogiem	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty — zna kontekst historyczny <i>Pamiętników Paska</i> – wie, co to jest sarmatyzm i wskazuje przykład w czytanych tekstach — czyta fragment <i>Pamiętników Paska</i> ze zrozumieniem — samodzielnie zapisuje dialog z żołnierzem — samodzielnie wskazuje różnice między pamiętnikiem a blogiem	– porządkuje wiedzę na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty z pomocą nauczyciela — zna kontekst historyczny <i>Pamiętników Paska</i> – wie, co to jest sarmatyzm — czyta fragment <i>Pamiętników Paska</i> ze zrozumieniem z pomocą nauczyciela — poprawnie zapisuje dialog z żołnierzem z pomocą nauczyciela — wskazuje różnice między pamiętnikiem a blogiem z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat lektury poznanej w szkole podstawowej w kontekście szlachty — zna kontekst historyczny <i>Pamiętników Paska</i> – kojarzy, co to jest sarmatyzm — czyta fragment <i>Pamiętników Paska</i> — zapisuje dialog z żołnierzem — podejmuje próbę wskazania różnic między pamiętnikiem a blogiem
-----------------------------------	---	---	--	--	--	--	--	--

Z komentarzem [m.1]: Proponuję zmianę tytułu lekcji, np. Kim byli Sarmaci?

				i podaje własne przykłady				
Pasek o Duń- czykach. Stylizacja ję- zykowa	1	<i>Pamiętniki</i> , Jan Chryzostom Pa- sek (fragmenty) <i>Ogniem i mie- czem</i> , Henryk Sienkiewicz (fragmenty)	Pojęcia i terminy: <i>stylizacja językowa</i> : archaizacja, styliza- cja gwarowa, styli- zacja na język po- toczny — <i>Pamiętniki</i> Paska	—samodzielnie bezbłędnie oma- wia duńskie oby- czaje i podaje własne przykłady —opisuje biesiadę w szlacheckim dworze i podaje własne przykłady z innych tekstów kultury — zna i rozumie pojęcie stylizacji językowej, zna jej rodzaje i podaje przykłady; potrafi wskazać rodzaj stylizacji w tek- ście i jej funkcję	—samodzielnie bezbłędnie oma- wia duńskie oby- czaje —samodzielnie bezbłędnie opi- suje biesiadę w szlacheckim dworze — zna i rozumie pojęcie stylizacji językowej, zna jej rodzaje, samo- dzielnie bezbłęd- nie podaje przy- kłady; potrafi wskazać rodzaj stylizacji w tek- ście	—samodzielnie omawia duńskie obyczaje —samodzielnie opisuje biesiadę w szlacheckim dworze — zna i rozumie pojęcie stylizacji językowej, zna jej rodzaje i podaje przykłady; potrafi samodzielnie wskazać rodzaj stylizacji w tek- ście	—omawia duńskie obyczaje z po- mocą nauczyciela —opisuje biesiadę w szlacheckim dworze z pomocą nauczyciela — zna i rozumie pojęcie stylizacji językowej, zna jej rodzaje i podaje przykłady; potrafi wskazać rodzaj stylizacji w tek- ście z pomocą na- uczyciela	—wymienia duńskie oby- czaje —podejmuje próbę opisu bie- siady w szla- checkim dwo- rze — zna pojęcie stylizacji języ- kowej, z po- mocą nauczy- ciela potrafi wskazać jej ro- dzaje
Makaroniza- cja języka. Zalety, które stały się wa- dami	3	<i>Pamiętniki</i> , Jan Chryzostom Pa- sek (fragmenty) <i>O pamiętnikach</i> <i>Paska</i> , Ignacy Chrzanowski* <i>Niszczona polsz- czyzna, czyli za- śmiecanie języka</i> <i>polskiego</i> , Robert Horbańczewski* <i>Portret sarmacki</i> , Ernest Bryll*	—pojęcia i terminy: <i>makaronizm</i> — zasady pisowni „h” i „ch” — <i>Pamiętniki</i> Paska	—samodzielnie bezbłędnie wska- zuje makaroni- zmy w <i>Pamiętni- kach</i> Paska i określa ich funk- cje —samodzielnie bezbłędnie oma- wia problem ma- karonizowania we współcze- snym języku	—bezbłędnie wskazuje maka- ronizmy w <i>Pa- miętnikach</i> Paska i określa ich funkcje —bezbłędnie omawia problem makaronizowania we współcze- snym języku — samodzielnie bezbłędnie	—samodzielnie wskazuje maka- ronizmy w <i>Pa- miętnikach</i> Paska i określa ich funkcje —samodzielnie omawia problem makaronizowania we współcze- snym języku — samodzielnie odnajduje motyw	—poprawnie wskazuje makaro- nizmy w <i>Pamięt- nikach</i> Paska i określa ich funk- cje —poprawnie oma- wia problem ma- karonizowania we współczesnym ję- zyku — poprawnie od- najduje motyw	—wskazuje ma- karonizmy w <i>Pamiętnikach</i> Paska i określa ich funkcje z pomocą nau- czyciela —omawia pro- blem makaroni- zowania we współczesnym języku z

				– odnajduje motyw Sarmaty we współczesnych tekstach kultury i formułuje własne refleksje – samodzielnie bezbłędnie poprawnie zapisuje wyrazy z „h” i z „ch”	odnajduje motyw Sarmaty we współczesnych tekstach kultury – bezbłędnie zapisuje wyrazy z „h” i z „ch”	Sarmaty we współczesnych tekstach kultury – samodzielnie i poprawnie zapisuje wyrazy z „h” i z „ch”	Sarmaty we współczesnych tekstach – poprawnie zapisuje wyrazy z „h” i z „ch” z pomocą nauczyciela	z pomocą nauczyciela – odnajduje motyw Sarmaty we współczesnych tekstach kultury z pomocą nauczyciela – zapisuje wyrazy z „h” i z „ch”
4. Komedia klasycystyczna – poprawiać ludzi, uczyć ich jednocześnie								
Molier twórcą klasycystycznej komedii francuskiej	1	<i>Skąpiec</i> , Molier (fragmenty)	– pojęcia i terminy: <i>komedia klasycystyczna, komizm językowy, komizm postaci, komizm sytuacyjny</i> – postać: J.B. Molier i jego twórczość (<i>Skąpiec</i>)	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie tworzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze – samodzielnie bezbłędnie wskazuje cechy komedii molierowskiej	– bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej – bezbłędnie tworzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze – bezbłędnie wskazuje cechy komedii molierowskiej	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej – samodzielnie tworzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze – samodzielnie wskazuje cechy komedii molierowskiej	– porządkuje wiedzę na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – poprawnie tworzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze – poprawnie wskazuje cechy komedii molierowskiej	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat komedii, przypomina treść utworów komediowych poznanych w szkole podstawowej – tworzy plan wydarzeń i omawia ich przebieg w utworze z pomocą nauczyciela – wskazuje cechy komedii molierowskiej

								z pomocą nauczyciela
<i>Skąpiec</i> Moliera, czyli studium władzy pieniądza nad człowiekiem	1	<i>Skąpiec</i> , Molier (fragmenty)	– <i>Skąpiec</i> Moliera – rodzaje komizmu	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę zdobytą na temat lektury poznanej w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym, podaje przykłady z innych tekstów – samodzielnie bezbłędnie omawia komizm postaci oraz podaje przykłady z innych tekstów – samodzielnie bezbłędnie uzasadnia komizm w wypowiedziach bohaterów i podaje przykłady – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje głównego bohatera i formułuje samodzielne refleksje	– bezbłędnie porządkuje wiedzę zdobytą na temat lektury poznanej w szkole podstawowej – samodzielnie bezbłędnie odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym – samodzielnie bezbłędnie omawia komizm postaci – samodzielnie bezbłędnie uzasadnia komizm w wypowiedziach bohaterów – samodzielnie bezbłędnie charakteryzuje głównego bohatera – samodzielnie bezbłędnie wskazuje motywy postępowania Harpagona – rozumie negatywny wpływ	– samodzielnie porządkuje wiedzę zdobytą na temat lektury poznanej w szkole podstawowej – samodzielnie odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym – samodzielnie omawia komizm postaci – samodzielnie uzasadnia komizm w wypowiedziach bohaterów – samodzielnie charakteryzuje głównego bohatera – samodzielnie wskazuje motywy postępowania Harpagona – rozumie negatywny wpływ pieniądza na	– porządkuje wiedzę zdobytą na temat lektury poznanej w szkole podstawowej z pomocą nauczyciela – poprawnie odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym – omawia komizm postaci z pomocą nauczyciela – uzasadnia komizm w wypowiedziach bohaterów z pomocą nauczyciela – charakteryzuje głównego bohatera z pomocą nauczyciela – wskazuje motywy postępowania Harpagona z pomocą nauczyciela – rozumie negatywny wpływ	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy zdobytej na temat lektury poznanej w szkole podstawowej – odnajduje sceny z komizmem sytuacyjnym z pomocą nauczyciela – omawia komizm postaci z pomocą nauczyciela – wskazuje komizm w wypowiedziach bohaterów – podejmuje próbę charakterystyki głównego bohatera – wskazuje motywy postępowania Harpagona – rozumie negatywny wpływ

				– wskazuje motywy postępowania Harpagona i formułuje samodzielne refleksje – rozumie negatywny wpływ pieniądza na człowieka i formułuje samodzielne refleksje, podaje własne przykłady	pieniądza na człowieka i formułuje samodzielne refleksje, podaje przykłady z lekcji	człowieka, podaje przykłady z lekcji	pieniądza na człowieka i podaje przykłady z lekcji z pomocą nauczyciela	pieniądza na człowieka
Harpagon i jego dzieci Fakt, informacja, komentarz, opinia	1	<i>Skąpiec</i>, Molier (fragmenty) <i>Skąpiec</i>, Tadeusz Makowski* <i>Rybak i przedsiębiorca</i>, Michel Piquemal*	– pojęcia i terminy: <i>fakt i opinia</i> – <i>Skąpiec</i> Moliera – komizm postaci, zakończenie komedii molierowskiej	– samodzielnie bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa – nazywa cechy bohaterów i formułuje samodzielne refleksje – odnajduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów i formułuje samodzielne refleksje – omawia motywy działań bohaterów i	– bezbłędnie porządkuje wiedzę na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa – samodzielnie bezbłędnie nazywa cechy bohaterów – samodzielnie bezbłędnie odnajduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów – samodzielnie bezbłędnie omawia motywy działań bohaterów	– samodzielnie porządkuje wiedzę na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa – samodzielnie nazywa cechy bohaterów – samodzielnie odnajduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów – samodzielnie omawia motywy działań bohaterów	– porządkuje wiedzę na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa z pomocą nauczyciela – poprawnie nazywa cechy bohaterów – poprawnie odnajduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów – poprawnie omawia motywy działań bohaterów – ocenia relacje bohatera z	– podejmuje próbę uporządkowania wiedzy na temat lektur poznanych w szkole podstawowej w kontekście ojcostwa – nazywa cechy bohaterów z pomocą nauczyciela – odnajduje fragmenty, które charakteryzują bohaterów z pomocą nauczyciela

				formułuje samodzielne refleksje – ocenia relacje bohatera z dziećmi i formułuje samodzielne refleksje – dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i> T. Makowskiego a bohaterem utworu Moliera i formułuje samodzielne refleksje – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, samodzielnie redaguje rozprawkę na podany temat i formułuje refleksje – interpretuje treść bajki filozoficznej i samodzielnie formułuje refleksje – porównuje bohatera bajki filozoficznej z Harpagonem samodzielnie	– samodzielnie bezbłędnie ocenia relacje bohatera z dziećmi – samodzielnie bezbłędnie dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i> T. Makowskiego a bohaterem utworu Moliera – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, samodzielnie bezbłędnie redaguje rozprawkę na podany temat – samodzielnie bezbłędnie interpretuje treść bajki filozoficznej – samodzielnie bezbłędnie porównuje bohatera bajki filozoficznej z Harpagonem – wie i rozumie, co to jest fakt, informacja i opinia, bezbłędnie potrafi	– samodzielnie ocenia relacje bohatera z dziećmi – samodzielnie dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i> T. Makowskiego, a bohaterem utworu Moliera – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, samodzielnie redaguje rozprawkę na podany temat – samodzielnie interpretuje treść bajki filozoficznej – samodzielnie porównuje bohatera bajki filozoficznej z Harpagonem – wie, co to jest fakt, informacja i opinia, potrafi je rozróżnić i samodzielnie podać przykłady z lekcji	dziećmi z pomocą nauczyciela – poprawnie dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i> T. Makowskiego a bohaterem utworu Moliera – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, samodzielnie redaguje rozprawkę na podany temat z pomocą nauczyciela – interpretuje treść bajki filozoficznej z pomocą nauczyciela – porównuje bohatera bajki filozoficznej z Harpagonem z pomocą nauczyciela – wie, co to jest fakt, informacja i opinia, potrafi je rozróżnić i podać	– omawia motywy działań bohaterów – ocenia relacje bohatera z dziećmi z pomocą nauczyciela – dostrzega podobieństwa między reprodukcją <i>Skąpiec</i> T. Makowskiego a bohaterem utworu Moliera z pomocą nauczyciela – odwołując się do własnych doświadczeń, lektury i reprodukcji, podejmuje próbę zredagowania rozprawki na podany temat – wie, co to jest fakt, informacja i opinia, potrafi je rozróżnić – kojarzy, co to jest manipulacja
--	--	--	--	---	--	--	---	---

				i formułuje re-fleksje – wie i rozumie, co to jest fakt, informacja i opinia, samodzielnie bezbłędnie potrafi je rozróżnić i podać własne przykłady – samodzielnie rozpoznaje manipulację i jak unikać bycia zmanipulowanym, podaje przykłady wypowiedzi i tekstów, w których najczęściej jest stosowana manipulacja	je rozróżnić i podać przykłady z lekcji – samodzielnie rozpoznaje manipulację i wie, jak unikać bycia zmanipulowanym	– samodzielnie stara się rozpoznać manipulację	przykłady z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela potrafi rozpoznać manipulację	
Podsumowanie działu. Sprawdź, ile wiesz	1		– niepokoje człowieka baroku, światopogląd człowieka baroku – motyw <i>vanitas</i> w baroku – sarmatyzm – marinizm – piękno i cechy sztuki w baroku – charakterystyczne dla epoki	– samodzielnie bezbłędnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości	– bezbłędnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości	– samodzielnie selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji – samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości	– selekcjonuje i hierarchizuje wiadomości zdobyte podczas lekcji z pomocą nauczyciela – powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę selekcji i wiadomości zdobytych podczas lekcji – podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości

			słownictwo (<i>maka- ronizm, marinizm, koncept, sarmatyzm, vanitas, kontrrefor- macja, Indeks ksiąg zakazanych, pamięt- niki, sumacja, hiper- bola, anafora, epita- fium</i>) – nurty: metafizyczny, dworski, ziemiański					
--	--	--	---	--	--	--	--	--

KRYTERIA OCENIANIA Z JĘZYKA POLSKIEGO – KLASA DRUGA SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA

*pozycje oznaczone gwiazdką wskazują na lektury z zakresu uzupełniającego

Temat (rozumiany jako lekcja)	Liczba godzin	Teksty, w tym teksty kultury	Zakres materiału (treści)	Wymagania z zakresu kształcenia	Wymagania z zakresu kształcenia	Wymagania z zakresu kształcenia	Wymagania z zakresu kształcenia	Wymagania z zakresu kształcenia
				Ocena celująca	Ocena bardzo dobra	Ocena dobra	Ocena dostateczna	Ocena dopuszczająca
				Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

I. OŚWIECENIE

Czas rozumu, epoka filozofów, czyli oświecenie	1		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: racjonalizm, ateizm, deizm, empiryzm – nazwiska: Wolter, Diderot, Stanisław August Poniatowski, Wojciech Bogusławski – instytucje: Szkoła Rycerska, Collegium Nobilium, Teatr Narodowy, Sejm Czteroletni, Konstytucja 3 Maja – pojęcia: racjonalizm,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historyczno-literackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki oświecenia – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historyczno-literackich – bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki oświecenia – bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zaślugi)	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historyczno-literackich – samodzielnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki oświecenia – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zaślugi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela – omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki oświecenia z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówienia najważniejszych oświeceniowych kierunków filozoficznych – podejmuje próbę omówienia charakteru epoki oraz wyjaśnienia najważniejszych pojęć z nią związanych
--	---	--	---	---	--	--	---	---

			empiryzm, rozum, dydaktyzm, reforma, encyklopedyści	(omawia ich za- sługi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia poję- cia związane z epoką oświece- nia – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia i oma- wia wpływ oświecenia na kulturę euro- pejską, w tym polską	– bezbłędnie wyjaśnia poję- cia związane z epoką oświece- nia	epoką oświece- nia	związane z epoką oświece- nia	
„Ksiągę poe- tów polskich”, czyli Ignacy Krasicki Oblicza patrio- tyzmu – Ignacy Krasicki, <i>Hymn do miłości oj- czyzny</i>	3	Ignacy Krasicki, <i>Hymn do miło- ści ojczyzny</i> *Józef Wybicki, <i>Pieśń Legionów Polskich we Włoszech</i>	– pojęcia: hymn, pieśń, hymn naro- dowy, patrio- tyzm	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia poję- cia: hymn, pieśń, hymn na- rodowy z uwzględnie- niem cech ga- tunkowych – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia, czym jest patriotyzm	– bezbłędnie wyjaśnia poję- cia: hymn, pieśń, hymn na- rodowy z uwzględnie- niem cech ga- tunkowych – bezbłędnie wyjaśnia, czym jest patriotyzm	– samodzielnie wyjaśnia poję- cia: hymn, pieśń, hymn na- rodowy z uwzględnie- niem cech ga- tunkowych – samodzielnie wyjaśnia, czym jest patriotyzm	– z pomocą na- uczyciela jest w stanie wyjaśnić pojęcia: hymn, pieśń, hymn na- rodowy z uwzględnie- niem cech ga- tunkowych – z pomocą na- uczyciela jest w stanie wyjaśnić, czym jest	– podejmuje próbę wyjaśnie- nia pojęć: hymn, pieśń, hymn naro- dowy z uwzględnie- niem cech ga- tunkowych – podejmuje próbę

*Mazurek Dąbrowskiego – pieśń patriotyczna, która stała się hymnem narodowym				oraz jak może się objawiać – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę analizowanych utworów – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia znaczenie <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> w historii narodu polskiego	oraz jak może się objawiać – bezbłędnie omawia problematykę analizowanych utworów – bezbłędnie omawia znaczenie <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> w historii narodu polskiego	oraz jak może się objawiać – samodzielnie omawia problematykę analizowanych utworów – samodzielnie omawia znaczenie <i>Pieśni Legionów Polskich we Włoszech</i> w historii narodu polskiego	patriotyzm oraz jak może się objawiać – z pomocą nauczyciela jest w stanie omówić problematykę analizowanych utworów	wyjaśnienia pojęcia patriotyzm – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanych tekstów
Satyry mające poprawiać świat – Ignacy Krasicki, <i>Świat zepsuty, Pijaństwo</i> *Satyra współczesna	4	Ignacy Krasicki, <i>Świat zepsuty, Pijaństwo</i> *Julian Tuwim, <i>Mieszkańcy</i> wybrana satyra filmowa (np. serial <i>Alternatywy 4</i>, film <i>Miś</i>)	– pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – postać: Ignacy Krasicki, *Julian Tuwim	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę analizowanych utworów	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – bezbłędnie omawia problematykę analizowanych utworów – bezbłędnie omawia	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – samodzielnie omawia problematykę analizowanych utworów – samodzielnie omawia	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – z pomocą nauczyciela omawia problematykę analizowanych utworów	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: dydaktyzm, satyra, sarmatyzm, przywary – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanych tekstów

				– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia znaczenie twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury	znaczenie twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury	znaczenie twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury	– z pomocą nauczyciela omawia znaczenie twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury	– podejmuje próbę wskazania znaczenia twórczości Ignacego Krasickiego w historii polskiej literatury
Wiek rozumu, nauki i wiedzy Encyklopedia kiedyś i dziś – znaczenie Wielkiej encyklopedii francuskiej	1	Zdzisław Libera, <i>Oświecenie</i>	– pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, definicja, Wikipedia, subskrypcja, donator, konserwatysta – najważniejsze informacje związane z powstaniem Wielkiej Encyklopedii Francuskiej (idea, realizacja, znaczenie)	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, Wikipedia, subskrypcja, donator, konserwatysta – samodzielnie przedstawia genezę Wielkiej Encyklopedii Francuskiej oraz jej znaczenie – samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, Wikipedia, subskrypcja, donator, konserwatysta – bezbłędnie przedstawia genezę Wielkiej Encyklopedii Francuskiej oraz jej znaczenie – bezbłędnie omawia cechy współczesnych encyklopedii i	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, Wikipedia, subskrypcja, donator, konserwatysta – samodzielnie przedstawia genezę Wielkiej Encyklopedii Francuskiej oraz jej znaczenie – samodzielnie omawia cechy współczesnych encyklopedii i	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, definicja, Wikipedia, subskrypcja, donator, konserwatysta – z pomocą nauczyciela przedstawia genezę Wielkiej Encyklopedii Francuskiej oraz jej znaczenie – z pomocą nauczyciela omawia cechy	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: encyklopedia, encyklopedyści, Wielka Encyklopedia Francuska, definicja, Wikipedia, subskrypcja, donator, konserwatysta – podejmuje próbę zaprezentowania genezy Wielkiej Encyklopedii Francuskiej oraz omówienia jej znaczenia – podejmuje próbę

			– naśladowcy encyklopedystów (także w Polsce) – walka encyklopedystów z przedstawicielami Kościoła – encyklopedie współczesne (PWN, Wikipedia)	omawia cechy współczesnych encyklopedii i słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu	słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu	słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu	współczesnych encyklopedii i słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu	omówienia cech współczesnych encyklopedii i słowników, w tym internetowych, zwracając uwagę na plusy i minusy źródeł wiedzy tego typu
Czym różni się definicja od hasła encyklopedycznego – tworzymy własną encyklopedię na podstawie różnych źródeł	1		– pojęcia: definicja (normalna, realna)	– samodzielnie oraz bezbłędnie potrafi wskazać różnice pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym – samodzielnie oraz bezbłędnie potrafi stworzyć prostą definicję	– bezbłędnie potrafi wskazać różnice pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym	– samodzielnie potrafi wskazać różnice pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym	– z pomocą nauczyciela wskazuje różnice pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym	– podejmuje próbę wskazania różnic pomiędzy definicją a hasłem encyklopedycznym
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i

				utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji
II. ROMANTYZM								
Czucie i wiara silniej mówią do mnie... – wstępne informacje o epoce romantyzmu	2		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: historyzm, subiektywizm, idealizm niemiecki, irracjonalizm, orientalizm – nazwiska: Caspar David Friedrich, Adam Mickiewicz, Juliusz Słowacki – wydarzenia: rozbiory,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki oraz myśli charakterystyczne dla epoki romantyzmu – samodzielnie oraz bezbłędnie	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – bezbłędnie omawia kierunki oraz myśli charakterystyczne dla epoki romantyzmu – bezbłędnie omawia charakter epoki,	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie omawia kierunki oraz myśli charakterystyczne dla epoki romantyzmu – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela – omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki romantyzmu z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówienia najważniejszych romantycznych kierunków oraz myśli – podejmuje próbę omówienia charakteru epoki oraz wyjaśnienia najważniejszych

			powstanie listopadowe, powstanie styczniowe, Wielka Emigracja – pojęcia: epistolografia, subiektywizm, orientalizm, mesjanizm, irracjonalizm, podświadomość, emigracja	omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zaślugi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką romantyzmu – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia omawia wpływ romantyzmu na kulturę europejską, w tym polską	zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zaślugi) – bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką romantyzmu	na najważniejsze postaci (omawia ich zaślugi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką romantyzmu	– z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką romantyzmu	pojęć z nią związanych
Debiut Adama Mickiewicza głosem nowego pokolenia	1	Adam Mickiewicz, <i>Romantyczność</i>	– debiut Adama Mickiewicza – znaczenie <i>Balad i romansów</i> w polskiej literaturze (przełomowa rola)	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia znaczenie <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze (przełomowość utworu)	– bezbłędnie omawia znaczenie <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze (przełomowość utworu)	– samodzielnie omawia znaczenie <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze (przełomowość utworu)	– z pomocą nauczyciela omawia znaczenie <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze (przełomowość utworu)	– podejmuje próbę omówienia znaczenia <i>Romantyczności</i> w polskiej literaturze (przełomowość utworu)

Miej serce i patrzaj w serce – Adam Mickiewicz, <i>Romantyczność</i>			dzieła Mickiewicza) – kreacja postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza – metaforyczne znaczenie tytułu utworu Mickiewicza – spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat – znaczenie motta otwierającego utwór Adama Mickiewicza – pojęcie: motto	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia znaczenie motta, analizuje spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia sposób kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza	– bezbłędnie omawia znaczenie motta, analizuje spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – bezbłędnie omawia sposób kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza	– samodzielnie omawia znaczenie motta, analizuje spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – samodzielnie omawia sposób kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza	– z pomocą nauczyciela omawia znaczenie motta, analizuje spór pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – z pomocą nauczyciela omawia sposób kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza	– podejmuje próbę omówienia znaczenia motta, analizy sporu pomiędzy racjonalizmem a romantycznym sposobem patrzenia na świat występujący w utworze – podejmuje próbę omówienia sposobu kreacji postaci oraz narratora w utworze Adama Mickiewicza
Manifest młodego pokolenia – Adam Mickiewicz,	2	Adam Mickiewicz, <i>Oda do młodości</i>	– pojęcia: manifest literacki, konflikt	– samodzielnie oraz bezbłędnie odnajduje w <i>Odzie do</i>	– bezbłędnie odnajduje w <i>Odzie do młodości</i> cechy	– samodzielnie odnajduje w <i>Odzie do młodości</i> cechy	– z pomocą nauczyciela odnajduje w <i>Odzie do młodości</i> cechy	– podejmuje próbę odnalezienia w <i>Odzie do młodości</i>

<i>Oda do młodości</i>			pokoleń, polemika, oda – przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – <i>Oda do młodości</i> jako utwór programowy polskiego romantyzmu – środki artystycznego wyrazu wykorzystane przez Adama Mickiewicza	<i>młodości</i> cechy charakterystyczne dla tego gatunku literackiego – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków	charakterystyczne dla tego gatunku literackiego – bezbłędnie wyjaśnia przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – bezbłędnie wyjaśnia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków	charakterystyczne dla tego gatunku literackiego – samodzielnie wyjaśnia przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – samodzielnie wyjaśnia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków	charakterystyczne dla tego gatunku literackiego – z pomocą nauczyciela wyjaśnia przełomowy charakter utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – z pomocą nauczyciela wyjaśnia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków	cech charakterystycznych dla tego gatunku literackiego – podejmuje próbę wyjaśnienia przełomowego charakteru utworu Mickiewicza (spór pomiędzy starym i nowym pokoleniem) – podejmuje próbę wyjaśnienia, dlaczego <i>Oda do młodości</i> uważana jest za utwór programowy polskich romantyków
Ballada romantyczna Tajemniczy świat ballady –	3	Adam Mickiewicz, <i>Rybka, Lilie</i>	– pojęcia: ballada, ludowość, moralność, świętzianka, wina i kara	– samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje cechy ballady romantycznej, analizując	– bezbłędnie wskazuje cechy ballady romantycznej, analizując	– samodzielnie wskazuje cechy ballady romantycznej, analizując	– z pomocą nauczyciela wskazuje cechy ballady romantycznej, analizując	– podejmuje próbę wskazania cech ballady romantycznej, analizując

Adam Mickiewicz, <i>Rybka, Lilię</i>			– cechy charakterystyczne romantycznych ballad – motyw winy i kary – ludowa moralność – fantastyka w balladach romantycznych (jej przejawy oraz znaczenie)	poszczególne teksty Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	poszczególne teksty Mickiewicza – bezbłędnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – bezbłędnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – bezbłędnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	poszczególne teksty Mickiewicza – samodzielnie omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – samodzielnie wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – samodzielnie omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	poszczególne teksty Mickiewicza – z pomocą nauczyciela omawia motyw winy i kary zawarty w balladach Mickiewicza – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Adama Mickiewicza – z pomocą nauczyciela omawia wpływ ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok	poszczególne teksty Mickiewicza – podejmuje próbę omówienia motywu zbrodni i kary obecnego w wybranych balladach – podejmuje próbę omówienia wpływu ballad romantycznych na literaturę polską późniejszych epok
Wierzenia ludowe i świat	2	Adam	– pojęcia: ballada, ludowość,	– samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wskazuje cechy	– samodzielnie wskazuje cechy	– z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę

nadprzyro- dzony jako sę- dzia – Adam		Mickiewicz, <i>Świteż</i>	moralność, świ- teziańska, wina i kara	wskazuje cechy ballady roman- tycznej, analizu- jąc poszcze- gólne teksty Mickiewicza	ballady roman- tycznej, analizu- jąc poszcze- gólne teksty Mickiewicza	ballady roman- tycznej, analizu- jąc poszcze- gólne teksty Mickiewicza	wskazuje cechy ballady roman- tycznej, analizu- jąc poszcze- gólne teksty Mickiewicza	wskazania cech ballady roman- tycznej, analizu- jąc poszcze- gólne teksty Mickiewicza
Mickiewicz, <i>Świteż</i>		*Miron Biało- szewski, <i>Bal- lada o zejściu do sklepu</i>	– cechy charak- terystyczne ro- mantycznych ballad	– samodzielnie omawia motyw winy i kary za- warty w balla- dach Mickiewi- cza	– bezbłędnie omawia motyw winy i kary za- warty w balla- dach Mickiewi- cza	– samodzielnie omawia motyw winy i kary za- warty w balla- dach Mickiewi- cza	– z pomocą na- uczyciela oma- wia motyw winy i kary za- warty w balla- dach Mickiewi- cza	– podejmuje próbę omówie- nia motywu zbrodni i kary obecnego w wybranych bal- ladach
*Inspiracje balladami			– motyw winy i kary	– samodzielnie omawia motyw winy i kary za- warty w balla- dach Mickiewi- cza	– bezbłędnie wskazuje ele- menty grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Ad- ama Mickiewi- cza	– samodzielnie wskazuje ele- menty grozy, tajemniczości, ludowości w balladach Ad- ama Mickiewi- cza	– z pomocą na- uczyciela wska- zuje elementy grozy, tajemni- czości, ludowo- ści w balladach Adama Mickie- wicza	– podejmuje próbę omówie- nia wpływu bal- lad romantycz- nych na literaturę pol- ską później- szych epok
			– ludowa mo- ralność	– samodzielnie omawia motyw winy i kary za- warty w balla- dach Mickiewi- cza	– bezbłędnie omawia wpływ ballad roman- tycznych na li- teraturę polską późniejszych epok	– samodzielnie omawia wpływ ballad roman- tycznych na li- teraturę polską późniejszych epok	– z pomocą na- uczyciela oma- wia wpływ bal- lad romantycznych na literaturę polską później- szych epok	
			– fantastyka w balladach ro- mantycznych (jej przejawy oraz znaczenie)	– samodzielnie omawia motyw winy i kary za- warty w balla- dach Mickiewi- cza	– bezbłędnie omawia wpływ ballad roman- tycznych na li- teraturę polską późniejszych epok	– samodzielnie omawia wpływ ballad roman- tycznych na li- teraturę polską późniejszych epok	– z pomocą na- uczyciela oma- wia wpływ bal- lad romantycznych na literaturę polską później- szych epok	

				późniejszych epok				
Romantycy w miłości	4	Adam Mickiewicz, <i>Do M***, Niepewność</i> Juliusz Słowacki, <i>Rozłączenie</i>	– pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – różne sposoby prezentowania motywu miłości w utworach romantycznych – środki artystycznego wyrazu służące kreowaniu obrazu miłości oraz kochanków	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – samodzielnie oraz bezbłędnie analizuje poszczególne teksty, zwracając szczególną uwagę na obraz romantycznej miłości w nich zawarty – samodzielnie oraz bezbłędnie wyszukuje oraz nazywa środki poetyckie występujące w omawianych tekstach – zwraca uwagę na to, jaki wpływ miał	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – bezbłędnie analizuje poszczególne teksty, zwracając szczególną uwagę na obraz romantycznej miłości w nich zawarty – bezbłędnie wyszukuje oraz nazywa środki poetyckie występujące w omawianych tekstach – zwraca uwagę na to, jaki wpływ miał romantyczny obraz miłości na twórców	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – samodzielnie analizuje poszczególne teksty, zwracając szczególną uwagę na obraz romantycznej miłości w nich zawarty – samodzielnie wyszukuje oraz nazywa środki poetyckie występujące w omawianych tekstach – zwraca uwagę na to, jaki wpływ miał romantyczny obraz miłości na twórców	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: miłość romantyczna, miłość platoniczna – z pomocą nauczyciela analizuje poszczególne teksty, zwracając szczególną uwagę na obraz romantycznej miłości w nich zawarty – z pomocą nauczyciela wyszukuje oraz nazywa środki poetyckie występujące w omawianych tekstach – z pomocą nauczyciela zwraca uwagę	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: miłość romantyczna, miłość platoniczna – podejmuje próbę analizy poszczególnych tekstów ze zwróceniem szczególnej uwagi na obraz romantycznej miłości w nich występujący – podejmuje próbę wyszukiwania oraz nazywania środków poetyckich występujących w omawianych tekstach

				romantyczny obraz miłości na twórców późniejszych epok oraz ich dzieła	późniejszych epok oraz ich dzieła	późniejszych epok oraz ich dzieła	na to, jaki wpływ miał romantyczny obraz miłości na twórców późniejszych epok oraz ich dzieła	
Romantyczna miłość do ojczyzny – Adam Mickiewicz, <i>Do Matki Polki</i> ; Juliusz Słowacki, <i>Sowiński w okopach Woli</i>	2	Adam Mickiewicz, <i>Do Matki Polki</i> Juliusz Słowacki, <i>Sowiński w okopach Woli</i>	– pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodowowyzwoleńcza, powstanie listopadowe, męczeństwo – motyw męczeństwa narodu polskiego w poezji polskich romantyków – postać gen. Sowińskiego – prawda a romantyczne zmyślenie – romantyczna wizja tragicznych dziejów	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia następujące pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodowowyzwoleńcza, powstanie listopadowe, męczeństwo – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia sposób przedstawiania miłości do ojczyzny w utworach polskich romantyków – samodzielnie oraz bezbłędnie analizuje wybrane symbole	– bezbłędnie wyjaśnia następujące pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodowowyzwoleńcza, powstanie listopadowe, męczeństwo – bezbłędnie omawia sposób przedstawiania miłości do ojczyzny w utworach polskich romantyków – bezbłędnie analizuje wybrane symbole (np. Matka Polka)	– samodzielnie wyjaśnia następujące pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodowowyzwoleńcza, powstanie listopadowe, męczeństwo – samodzielnie omawia sposób przedstawiania miłości do ojczyzny w utworach polskich romantyków – samodzielnie analizuje wybrane symbole (np. Matka Polka)	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia następujące pojęcia: patriotyzm, martyrologia, walka narodowowyzwoleńcza, powstanie listopadowe, męczeństwo – z pomocą nauczyciela omawia sposób przedstawiania miłości do ojczyzny w utworach polskich romantyków – z pomocą nauczyciela przedstawia przejawy męczeństwa	– podejmuje próbę wyjaśnienia następujących pojęć: patriotyzm, martyrologia, walka narodowowyzwoleńcza, powstanie listopadowe, męczeństwo – podejmuje próbę omówienia sposobu przedstawiania miłości do ojczyzny w utworach polskich romantyków – podejmuje próbę zaprezentowania przejawów

			historii Polski (sens podejmowania wysiłków walki narodowowyzwoleńczej oraz jej konsekwencje)	(np. Matka Polka) – samodzielnie oraz bezbłędnie przedstawia przejawy męczeństwa narodu polskiego zaprezentowane w utworach polskich romantyków – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze pokolenia Polaków	– bezbłędnie przedstawia przejawy męczeństwa narodu polskiego zaprezentowane w utworach polskich romantyków – bezbłędnie omawia wpływ romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze pokolenia Polaków	– samodzielnie przedstawia przejawy męczeństwa narodu polskiego zaprezentowane w utworach polskich romantyków – samodzielnie omawia wpływ romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze pokolenia Polaków	narodu polskiego zaprezentowane w utworach polskich romantyków – z pomocą nauczyciela omawia wpływ romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze pokolenia Polaków	męczeństwa narodu polskiego obecnych w utworach polskich romantyków – podejmuje próbę omówienia wpływu romantycznej wizji miłości do ojczyzny na późniejsze pokolenia Polaków
<i>Pawiem narodów byłaś i papugą</i> Ocena społeczeństwa polskiego –	2	Juliusz Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i>	– głos Juliusza Słowackiego – ocena postaw Polaków po powstaniu listopadowym – charakterystyka narodu	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia poglądy Juliusza Słowackiego dotyczące postaw narodu polskiego	– bezbłędnie omawia poglądy Juliusza Słowackiego dotyczące postaw narodu polskiego	– samodzielnie omawia poglądy Juliusza Słowackiego dotyczące postaw narodu polskiego	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia poglądy Juliusza Słowackiego dotyczące postaw narodu polskiego	– podejmuje próbę omówienia poglądów Juliusza Słowackiego dotyczących postaw narodu polskiego

Juliusz Słowacki, <i>Grób Agamemnona</i>			polskiego (wady Polaków przedstawione przez poetę) – wizja nowej Rzeczypospolitej wyłaniająca się z utworu Juliusza Słowackiego – rola nawiązań do mitologii greckiej	– samodzielnie oraz bezbłędnie przedstawia portret Polaków zaprezentowany przez Słowackiego oraz wizję przyszłej Rzeczypospolitej – odnajduje odwołania do mitologii greckiej oraz omawia ich rolę	– bezbłędnie przedstawia portret Polaków zaprezentowany przez Słowackiego oraz wizję przyszłej Rzeczypospolitej – odnajduje odwołania do mitologii greckiej oraz omawia ich rolę	– samodzielnie przedstawia portret Polaków zaprezentowany przez Słowackiego oraz wizję przyszłej Rzeczypospolitej – odnajduje odwołania do mitologii greckiej oraz omawia ich rolę	– z pomocą nauczyciela przedstawia portret Polaków zaprezentowany przez Słowackiego oraz wizję przyszłej Rzeczypospolitej – z pomocą nauczyciela odnajduje odwołania do mitologii greckiej oraz omawia ich rolę	– podejmuje próbę przedstawienia portretu Polaków zaprezentowanego przez Słowackiego oraz wizji przyszłej Rzeczypospolitej – podejmuje próbę odnalezienia odwołań do mitologii greckiej oraz omówienia ich roli
Poeta osobny O wielkich ludziach w poezji – Cyprian Kamil Norwid, <i>Bema pamięci żałobny rapsod</i>, <i>Fortepian Chopina</i>	3	Cyprian Kamil Norwid, <i>Bema pamięci żałobny rapsod</i> , <i>Fortepian Chopina</i>	– postać: Cyprian Kamil Norwid, Józef Bem, Fryderyk Chopin – pojęcie: rapsod, grafia – tragiczne losy czwartego wieszca polskiego romantyzmu	– samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje charakterystyczne cechy poezji Cypriana Kamila Norwida – samodzielnie oraz bezbłędnie definiuje takie pojęcia jak: rapsod, grafia	– bezbłędnie wskazuje charakterystyczne cechy poezji Cypriana Kamila Norwida – bezbłędnie definiuje takie pojęcia jak: rapsod, grafia – bezbłędnie omawia sposób przedstawiania	– samodzielnie wskazuje charakterystyczne cechy poezji Cypriana Kamila Norwida – samodzielnie definiuje takie pojęcia jak: rapsod, grafia – samodzielnie omawia sposób przedstawiania	– z pomocą nauczyciela wskazuje charakterystyczne cechy poezji Cypriana Kamila Norwida – z pomocą nauczyciela definiuje takie pojęcia jak: rapsod, grafia – z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wskazania charakterystycznych cech poezji Cypriana Kamila Norwida – podejmuje próbę zdefiniowania takich pojęć jak: rapsod, grafia – podejmuje próbę

			– sławni ludzie w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbol ogólnoludzkich wartości – grafia oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia sposób przedstawiania sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – samodzielnie analizuje grafikę oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – bezbłędnie analizuje grafikę oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – samodzielnie analizuje grafikę oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	omawia sposób przedstawiania sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – z pomocą nauczyciela analizuje grafikę oraz środki artystycznego wyrazu charakterystyczne dla poezji Cypriana Kamila Norwida	omówienia sposobu przedstawiania sławnych postaci w poezji Cypriana Kamila Norwida jako symbolu ogólnoludzkich wartości – podejmuje próbę analizy grafii oraz środków artystycznego wyrazu charakterystycznych dla poezji Cypriana Kamila Norwida
Piszemy zażalenie do romantyków w sprawie Cypriana Kamila Norwida	1		– pojęcie: zażalenie – cechy zażalenia jako formy użytkowej	– samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia cechy zażalenia – samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia słownictwo	– bezbłędnie wymienia cechy zażalenia – bezbłędnie wymienia słownictwo charakterystyczne dla zażalenia	– samodzielnie wymienia cechy zażalenia – samodzielnie wymienia słownictwo charakterystyczne dla zażalenia	– z pomocą nauczyciela wymienia cechy zażalenia – z pomocą nauczyciela wymienia słownictwo	– podejmuje próbę wymienia cech zażalenia – podejmuje próbę wymienia słownictwa

			– słownictwo charakterystyczne dla zażalenia	charakterystyczne dla zażalenia – zna kompozycję tej formy użytkowej – samodzielnie oraz bezbłędnie tworzy zażalenie, dbając o odpowiedni układ graficzny tekstu	– zna kompozycję tej formy użytkowej – bezbłędnie tworzy zażalenie, dbając o odpowiedni układ graficzny tekstu	– zna kompozycję tej formy użytkowej – samodzielnie tworzy zażalenie, dbając o odpowiedni układ graficzny tekstu	charakterystyczne dla zażalenia – z pomocą nauczyciela omawia kompozycję tej formy użytkowej – z pomocą nauczyciela tworzy zażalenie, dbając o odpowiedni układ graficzny tekstu	charakterystycznego dla zażalenia – podejmuje próbę omówienia kompozycji tej formy użytkowej – podejmuje próbę stworzenia zażalenia ze zwróceniem uwagi na układ graficzny tekstu
Z dala od kraju lat dziecinnych... Tęsknota romantycznych emigrantów – Juliusz Słowacki, <i>Smutno mi Boże</i>; Cyprian Kamil Norwid, <i>Moja piosnka II</i>	2	Juliusz Słowacki, <i>Smutno mi Boże</i> Cyprian Kamil Norwid, <i>Moja piosnka II</i>	– pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – tęsknota za ojczyzną w utworach romantycznych – wizja Polski w utworach poetów przebywających na emigracji	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia sposób przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – bezbłędnie omawia sposób przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w utworach romantycznych	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – samodzielnie omawia sposób przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w utworach romantycznych	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – z pomocą nauczyciela omawia sposób przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: emigracja, Wielka Emigracja, hymn, nostalgia – podejmuje próbę omówienia sposobu przedstawiania tęsknoty za ojczyzną w utworach romantycznych

			– idealizacja ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	utworach romantycznych – samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje przejawy idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	– bezbłędnie wskazuje przejawy idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	– samodzielnie wskazuje przejawy idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	utworach romantycznych – z pomocą nauczyciela wskazuje przejawy idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów	– podejmuje próbę wskazania przejawów idealizacji ojczyzny w utworach polskich romantyków-emigrantów
Akt komunikacji	2		– pojęcia: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – rodzaje komunikacji (werbalna, niewerbalna) – typy znaków – model aktu komunikacji językowej oraz jego elementy – podstawowe funkcje języka	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia różne typy komunikacji – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia model aktu komunikacji językowej,	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – bezbłędnie omawia różne typy komunikacji – bezbłędnie omawia model aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę na poszczególne jego	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – samodzielnie omawia różne typy komunikacji – samodzielnie omawia model aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę na poszczególne jego	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – z pomocą nauczyciela omawia różne typy komunikacji – z pomocą nauczyciela omawia model aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę na	– podejmuje próbę wyjaśnienia następujących pojęć: język, znak, komunikacja, akt komunikacji językowej – podejmuje próbę omówienia typów komunikacji – podejmuje próbę omówienia aktu komunikacji językowej, zwracając uwagę na

				zwracając uwagę na poszczególne jego elementy i ich znaczenie – samodzielnie oraz bezbłędnie definiuje oraz rozpoznaje podstawowe funkcje języka	elementy i ich znaczenie – bezbłędnie definiuje oraz rozpoznaje podstawowe funkcje języka	elementy i ich znaczenie – samodzielnie definiuje oraz rozpoznaje podstawowe funkcje języka	poszczególne jego elementy i ich znaczenie – z pomocą nauczyciela definiuje oraz rozpoznaje podstawowe funkcje języka	poszczególne jego elementy i ich znaczenie – podejmuje próbę zdefiniowania oraz rozpoznania podstawowych funkcji języka
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji
III. POZYTYWIZM								
Wiara w postęp i naukę, czyli epoka pozytywizmu	1		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe,	– bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych

			– najważniejsze kierunki i myśli: utylitaryzm, scjentyzm, industrializacja, rewolucja przemysłowa – nazwiska: Herbert Spencer, Henryk Sienkiewicz, Eliza Orzeszkowa, Bolesław Prus – prądy artystyczne: realizm, naturalizm – pojęcia: pozytywizm, utylitaryzm, praca u podstaw, praca organiczna, represje, rusyfikacja, determinizm, asymilacja, emancypacja kobiet, determinizm	sytuuje ją względem innych epok historycznolite-rackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki pozytywizmu – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką pozytywizmu	względem innych epok historycznolite-rackich – bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki pozytywizmu – bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką pozytywizmu	względem innych epok historycznolite-rackich – samodzielnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki pozytywizmu – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką pozytywizmu	– omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki pozytywizmu z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką pozytywizmu	– podejmuje próbę omówienia najważniejszych kierunków filozoficznych – podejmuje próbę omówienia charakteru epoki oraz wyjaśnienia najważniejszych pojęć z nią związanych
--	--	--	--	--	---	---	--	---

				– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ pozytywizmu na kulturę polską				
Powieść historyczna Henryka Sienkiewicza <i>Ku pokrzepieniu serc</i> – Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	2	Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	– pojęcia: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc) – wyzyskanie najwznioślejszych momentów z polskiej historii	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – samodzielnie wymienia cechy powieści historycznej – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – bezbłędnie wymienia cechy powieści historycznej – bezbłędnie omawia funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – samodzielnie wymienia cechy powieści historycznej – samodzielnie omawia funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – z pomocą nauczyciela wymienia cechy powieści historycznej – z pomocą nauczyciela omawia funkcje trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: powieść, powieść historyczna, trylogia, scena batalistyczna – podejmuje próbę wymienienia cech powieści historycznej – podejmuje próbę omówienia funkcji trylogii Sienkiewicza (cykl pisany ku pokrzepieniu serc)

Szlachcic sarmata, Kmicic zuchwały zawiadyka – Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	2	Henryk Sienkiewicz, <i>Potop</i>	– pojęcia: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – Kmicic jako bohater dynamiczny (znaczenie przemiany bohatera, droga do zmiany) – Kmicic jako jedna z najciekawszych postaci polskiej literatury – Kmicic a Jacek Soplica	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – samodzielnie oraz bezbłędnie charakteryzuje postać Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – samodzielnie oraz bezbłędnie sytuuje Andrzeja Kmicica na tle innych bohaterów dynamicznych (np. Jacka Soplicy)	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – bezbłędnie charakteryzuje postać Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – bezbłędnie sytuuje Andrzeja Kmicica na tle innych bohaterów dynamicznych (np. Jacka Soplicy)	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – samodzielnie charakteryzuje postać Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – samodzielnie sytuuje Andrzeja Kmicica na tle innych bohaterów dynamicznych (np. Jacka Soplicy)	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – z pomocą nauczyciela charakteryzuje postać Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – z pomocą nauczyciela sytuuje Andrzeja Kmicica na tle innych bohaterów dynamicznych (np. Jacka Soplicy)	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: sarmatyzm, Sarmata, bohater dynamiczny – podejmuje próbę scharakteryzowania postaci Andrzeja Kmicica, zwracając uwagę na jego sarmackie inklinacje – podejmuje próbę usytuowania Andrzeja Kmicica na tle innych bohaterów dynamicznych (np. Jacka Soplicy)
Rodzaje stylizacji. Styl a stylizacja	1		– pojęcia: styl, stylizacja	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: styl, stylizacja	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: styl, stylizacja	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: styl, stylizacja	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: styl, stylizacja	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: styl, stylizacja

			– różnice pomiędzy stylem a stylizacją – podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – stylizacja w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia różnice pomiędzy stylem a stylizacją – samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia przykłady stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– bezbłędnie wymienia różnice pomiędzy stylem a stylizacją – bezbłędnie wymienia podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – bezbłędnie omawia przykłady stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– samodzielnie wymienia różnice pomiędzy stylem a stylizacją – samodzielnie wymienia podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – samodzielnie omawia przykłady stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– z pomocą nauczyciela wymienia różnice pomiędzy stylem a stylizacją – z pomocą nauczyciela wymienia podstawowe typy stylizacji, ich cechy oraz funkcje – z pomocą nauczyciela omawia przykłady stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza	– podejmuje próbę wskazania różnic pomiędzy stylem a stylizacją – podejmuje próbę wymienienia podstawowych typów stylizacji, ich cech oraz funkcji – podejmuje próbę omówienia przykładów stylizacji w <i>Potopie</i> Henryka Sienkiewicza
Tworzymy protokół	1		– cechy i elementy protokołu – kompozycja protokołu – słownictwo	– samodzielnie i bezbłędnie omawia zagadnienia takie jak: cechy i elementy protokołu, kompozycja protokołu, słownictwo	– bezbłędnie omawia zagadnienia takie jak: cechy i elementy protokołu, kompozycja protokołu, słownictwo	– samodzielnie omawia zagadnienia takie jak: cechy i elementy protokołu, kompozycja protokołu, słownictwo	– z pomocą nauczyciela omawia zagadnienia takie jak: cechy i elementy protokołu, kompozycja protokołu, słownictwo	– podejmuje próbę omówienia zagadnień takich jak: cechy i elementy protokołu, kompozycja protokołu, słownictwo

				– samodzielnie i bezbłędnie tworzy protokół	– bezbłędnie tworzy protokół	– samodzielnie tworzy protokół	– z pomocą nauczyciela tworzy protokół	– podejmuje próbę stworzenia protokołu
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji
IV. MŁODA POLSKA								
Nowatorstwo zjawisk artystyczno-literackich w Młodej Polsce	1		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: dekadentyzm, katastrofizm – nazwiska: Schopenhauer, Nietzsche,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie omawia kierunki filozoficzne	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela – omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówienia najważniejszych młodo-polskich kierunków filozoficznych

			Przerwa-Tetmajer, Staff, Reymont – prądy artystyczne: impresjonizm, ekspresjonizm, symbolizm, secesja – pojęcia: dekadentyzm, katastrofizm, nietscheanizm, melancholia, niemoc, chłopotomania	filozoficzne charakterystyczne dla epoki – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zaślugi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia wpływ Młodej Polski na kulturę europejską, w tym polską	charakterystyczne dla epoki – bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zaślugi) – bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką	charakterystyczne dla epoki – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zaślugi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką	omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką	– podejmuje próbę omówienia charakteru epoki oraz wyjaśnienia najważniejszych pojęć z nią związanych
Co łagodzi ból istnienia?	2	Kazimierz Przerwa-Tetmajer,	– pojęcia: niemoc, melancholia, dekadentyzm,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak:	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: niemoc,	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: niemoc,	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: niemoc,	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: niemoc,

Melancholia, zniechęcenie, poczucie niemocy – Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Nie wierzę w nic...</i>		<i>Nie wierzę w nic...</i>	filister, artysta młodopolski – wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej – przejawy postawy dekadencji w utworze Przerwy-Tetmajera	niemoc, melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencji w utworze Przerwy-Tetmajera	melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencji w utworze Przerwy-Tetmajera	melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencji w utworze Przerwy-Tetmajera	melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencji w utworze Przerwy-Tetmajera	melancholia, dekadentyzm, filister, artysta młodopolski – podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: wiersz Kazimierza Przerwy-Tetmajera jako manifest bohemy młodopolskiej; przejawy postawy dekadencji w utworze Przerwy-Tetmajera
Sztuka łagodzi ból istnienia – Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Eviva l'arte!</i>	1	Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Eviva l'arte!</i>	– mit poety-cygana w poezji młodopolskiej – rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-Tetmajera – środki artystycznego	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-Tetmajera; środki	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-Tetmajera; środki artystycznego	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-Tetmajera; środki artystycznego	– z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-Tetmajera; środki	– podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: mit poety-cygana w poezji młodopolskiej; rola poety – wizja Kazimierza Przerwy-Tetmajera; środki

			wyrazu budującego nastrój tekstu	artystycznego wyrazu budującego nastrój tekstu	wyrazu budującego nastrój tekstu	wyrazu budującego nastrój tekstu	artystycznego wyrazu budującego nastrój tekstu	artystycznego wyrazu budującego nastrój tekstu
Ucieczka od melancholii – góry – Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Hala, Pejzaż</i>	2	Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Hala, Pejzaż</i>	– góry jako jeden z ulubionych motywów pojawiających się w poezji młodopolskiej – góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu – mit Tatr w poezji młodopolskiej	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: góry jako jeden z ulubionych motywów pojawiających się w poezji młodopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w poezji młodopolskiej	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: góry jako jeden z ulubionych motywów pojawiających się w poezji młodopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w poezji młodopolskiej	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: góry jako jeden z ulubionych motywów pojawiających się w poezji młodopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w poezji młodopolskiej	– z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: góry jako jeden z ulubionych motywów pojawiających się w poezji młodopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w poezji młodopolskiej	– podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: góry jako jeden z ulubionych motywów pojawiających się w poezji młodopolskiej; góry jako sposób ucieczki od młodopolskiego dekadentyzmu; mit Tatr w poezji młodopolskiej
Od dekadentyzmu do nie-tzscheanizmu Poezja nastroju – Leopold Staff,	1	Leopold Staff, <i>Deszcz jesienny</i>	– pojęcia: dekadentyzm, melancholia, synestezja – wiersz Staffa jako przykład utworu	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja – samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja – bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak:	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja – samodzielnie omawia takie zagadnienia jak:	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja – z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: dekadentyzm, melancholia, synestezja – podejmuje próbę

Deszcz je- sienny			wyrażającego nastroje deka- denckie – muzyczność tekstu – środki arty- stycznego wy- razu budujące nastrój tekstu (np. synestezje)	omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako przykład utworu wyraża- jącego nastroje dekadenckie; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budu- jące nastrój tekstu (np. sy- nestezje)	wiersz Staffa jako przykład utworu wyraża- jącego nastroje dekadenckie; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budu- jące nastrój tekstu (np. sy- nestezje)	wiersz Staffa jako przykład utworu wyraża- jącego nastroje dekadenckie; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budu- jące nastrój tekstu (np. sy- nestezje)	omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako przykład utworu wyraża- jącego nastroje dekadenckie; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budu- jące nastrój tekstu (np. sy- nestezje)	omówienia ta- kich zagadnień jak: wiersz Staffa jako przykład utworu wyraża- jącego nastroje dekadenckie; muzyczność tekstu; środki artystycznego wyrazu budu- jące nastrój tekstu (np. sy- nestezje)
Nietzscheań- ska wizja czło- wieka – Leo- pold Staff, Kowal	1	Leopold Staff, Kowal	– wiersz Staffa jako wyraz za- fascynowania filozofią Nie- tzschego – środki arty- stycznego wy- razu budujące nastrój tekstu	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako wyraz za- fascynowania filozofią Nie- tzschego; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastrój tekstu	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako wyraz za- fascynowania filozofią Nie- tzschego; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastrój tekstu	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: wiersz Staffa jako wyraz za- fascynowania filozofią Nie- tzschego; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastrój tekstu	– z pomocą na- uczyciela oma- wia takie za- gadnienia jak: wiersz Staffa jako wyraz za- fascynowania filozofią Nie- tzschego; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastrój tekstu	– podejmuje próbę omówie- nia takich za- gadnień jak: wiersz Staffa jako wyraz za- fascynowania filozofią Nie- tzschego; środki arty- stycznego wy- razu budujące nastrój tekstu

Afirmacja i radość życia – Leopold Staff, <i>Dzieciństwo</i>	1	Leopold Staff, <i>Dzieciństwo</i>	– pojęcia: sonet, reminiscencja – idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa – środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sonet, reminiscencja – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sonet, reminiscencja – bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: sonet, reminiscencja – samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: sonet, reminiscencja – z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: sonet, reminiscencja – podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: idealizacja obrazu dzieciństwa w utworze Leopolda Staffa; środki artystycznego wyrazu budujące nastrój tekstu
Młodopolska wieś Powieść społeczno-obyczajowa – Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i>	2	Władysław Reymont, <i>Chłopi</i>	– pojęcia: chłopomania, powieść realistyczna – panorama życia XIX-wiecznej wsi ukazana w utworze Reymonta (obyczajowe, realia bytowania,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: chłopomania, powieść realistyczna – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia panoramę życia XIX-	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: chłopomania, powieść realistyczna – bezbłędnie omawia panoramę życia XIX-wiecznej wsi ukazaną w	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: chłopomania, powieść realistyczna – samodzielnie omawia panoramę życia XIX-wiecznej wsi ukazaną w	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: chłopomania, powieść realistyczna – z pomocą nauczyciela omawia panoramę życia XIX-	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: chłopomania, powieść realistyczna – podejmuje próbę omówienia panoramy życia XIX-wiecznej wsi

			stosunki społeczne)	wiecznej wsi ukazaną w utworze Reymonta (obyczaje, realia bytowania, stosunki społeczne)	utworze Reymonta (obyczaje, realia bytowania, stosunki społeczne)	utworze Reymonta (obyczaje, realia bytowania, stosunki społeczne)	wiecznej wsi ukazaną w utworze Reymonta (obyczaje, realia bytowania, stosunki społeczne)	ukazanej w utworze Reymonta (obyczaje, realia bytowania, stosunki społeczne)
Sposób przedstawiania i rola przyrody w życiu chłopów – Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i>	2	Władysław Reymont, <i>Chłopi</i>	– rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta – środki językowe służące prezentowaniu obrazu przyrody – symbolizm i ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta	– podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: rola przyrody w życiu bohaterów powieści Reymonta; środki językowe służące prezentowaniu obrazu przyrody; symbolizm, ekspresjonizm a obrazy przyrody w powieści Reymonta
Mitologizacja i tradycja – Władysław Stanisław Reymont, <i>Chłopi</i>	1	Władysław Reymont, <i>Chłopi</i>	– pojęcia: mitologizacja, sakralizacja, epopeja chłopska	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: mitologizacja,	– bezbłędnie wyjaśnia takie pojęcia jak: mitologizacja,	– samodzielnie wyjaśnia takie pojęcia jak: mitologizacja,	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia takie pojęcia jak: mitologizacja,	– podejmuje próbę wyjaśnienia takich pojęć jak: mitologizacja, sakralizacja,

			– sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta – elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	sakralizacja, epopeja chłopska – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	sakralizacja, epopeja chłopska – bezbłędnie omawia takie zagadnienia jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	sakralizacja, epopeja chłopska – samodzielnie omawia takie zagadnienia jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	sakralizacja, epopeja chłopska – z pomocą nauczyciela omawia takie zagadnienia jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje	epopeja chłopska – podejmuje próbę omówienia takich zagadnień jak: sposoby prezentacji tradycji w utworze Reymonta; elementy mitologizacji w tekście Reymonta oraz jej funkcje
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji

KRYTERIA OCENIA Z JĘZYKA POLSKIEGO – KLASA TRZECIA SZKOŁY BRANŻOWEJ I STOPNIA

* pozycje oznaczone gwiazdką wskazują na lektury z zakresu uzupełniającego

Temat (rozumiany jako lekcja)	Liczba godzin	Teksty, w tym teksty kultury	Zakres materiału (treści)	Wymagania z zakresu kształcenia				
				Ocena celująca	Ocena bardzo dobra	Ocena dobra	Ocena dostateczna	Ocena dopuszczająca
				Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
I. DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE								
O dwudziestolecu międzywojennym	1		– pochodzenie oraz znaczenie nazwy epoki – ramy czasowe epoki – najważniejsze kierunki i myśli: <i>totalitaryzm, komunizm</i> – nazwiska: Pablo Picasso, Wassily Kandinsky, Władysław Strzemiński, Katarzyna Kobro,	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – bezbłędnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla	– samodzielnie wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe, sytuuje ją względem innych epok historycznoliterackich – samodzielnie omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla	– wyjaśnia pochodzenie nazwy epoki oraz podaje jej ramy czasowe z pomocą nauczyciela – omawia kierunki filozoficzne charakterystyczne dla epoki z pomocą nauczyciela – z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę wyjaśnienia pochodzenia nazwy epoki oraz wskazania jej ram czasowych – podejmuje próbę omówienia najważniejszych kierunków filozoficznych – podejmuje próbę

			Zygmunt Freud, Henri Bergson – pojęcia: <i>psychoanaliza, bergsonizm, kabaret, katastrofizm, modernizm</i>	charakterystyczne dla dwudziestolecia międzywojennego – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia związane z dwudziestoleciem międzywojennym	dwudziestolecie międzywojennego – bezbłędnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – bezbłędnie wyjaśnia najważniejsze pojęcia związane z dwudziestoleciem międzywojennym	dwudziestolecie międzywojennego – samodzielnie omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci (omawia ich zasługi) – samodzielnie wyjaśnia pojęcia związane z epoką	omawia charakter epoki, zwraca uwagę na najważniejsze postaci – z pomocą nauczyciela potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z epoką	omówienia charakteru epoki oraz wyjaśnienia najważniejszych pojęć z nią związanych
Skamandryci Powojenna wizja poety	3	Julian Tuwim, <i>Do krytyków</i> Jan Lechoń, <i>Obżarstwo i pijaństwo</i>	– pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, kawiarnia literacka, karykatura, ironia, wodevil,</i>	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i>	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i> – bezbłędnie omawia	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i> – samodzielnie omawia	– z pomocą nauczyciela jest w stanie wyjaśnić pojęcia: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i>	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: <i>autoironia, Skamander, grupa literacka, ironia</i> – podejmuje próbę

		Kazimierz Wierzyński, <i>Skok o tycze</i>	<i>apoteoza, urbanizm, witalizm</i> – postaci: Julian Tuwim, Jarosław Iwaszkiewicz, Antoni Słonimski, Kazimierz Wierzyński, Jan Lechoń	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę analizowanych utworów – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia cechy charakterystyczne poezji omawianych artystów z grupy Skamander	problematykę analizowanych utworów – bezbłędnie omawia cechy charakterystyczne poezji omawianych artystów z grupy Skamander	problematykę analizowanych utworów – samodzielnie omawia cechy charakterystyczne poezji omawianych artystów z grupy Skamander	– z pomocą nauczyciela jest w stanie omówić problematykę analizowanych utworów	omówienia problematyki analizowanych tekstów
Nowoczesna romantyczka – Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, <i>Pocałunki i Babcia</i>	1	Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, <i>Pocałunki i Babcia</i>	– pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – postać: Maria Pawlikowska-Jasnorzewska	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy poezji Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej – samodzielnie oraz bezbłędnie	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy poezji Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej – bezbłędnie omawia	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – samodzielnie omawia charakterystyczne cechy poezji Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej – samodzielnie omawia	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – z pomocą nauczyciela potrafi wskazać charakterystyczne cechy poezji Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: <i>poezja kobieca, erotyk, konwenanse</i> – podejmuje próbę omówienia tematyki analizowanych utworów

				omawia tematykę analizowanych utworów z uwzględnieniem charakterystycznych dla poetki środków artystycznego wyrazu	tematykę analizowanych utworów	tematykę analizowanych utworów	– z pomocą nauczyciela potrafi omówić tematykę analizowanych utworów	
Energia natury w miłości zaklęta – Bolesław Leśmian, <i>W malinowym chruśniaku</i>	1	Bolesław Leśmian, <i>W malinowym chruśniaku</i>	– pojęcia: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – postać: Bolesław Leśmian	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy poezji Bolesława Leśmiana – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia tematykę analizowanego tekstu – samodzielnie oraz bezbłędnie potrafi wskazać	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy poezji Bolesława Leśmiana – bezbłędnie omawia tematykę analizowanego tekstu – bezbłędnie potrafi wskazać przykłady neologizmów w	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – samodzielnie omawia charakterystyczne cechy poezji Bolesława Leśmiana – samodzielnie omawia tematykę analizowanego tekstu – samodzielnie potrafi wskazać przykłady neologizmów w	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: <i>erotyk, neologizm, leśmianizm</i> – z pomocą nauczyciela omawia problematykę analizowanego tekstu – z pomocą nauczyciela potrafi znaleźć w tekście przykłady neologizmów	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: <i>erotyk, neologizm</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanego tekstu

				przykłady neologizmów w omawianym tekście	omawianym tekście	omawianym tekście		
Poezja nowoczesności – Julian Przyboś, <i>Gmachy</i>	1	Julian Przyboś, <i>Gmachy</i>	– pojęcia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – postać: Julian Przyboś	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia tematykę analizowanego utworu Przybosia, wskazując na środki artystycznego wyrazu użyte przez poetę	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – bezbłędnie omawia tematykę analizowanego utworu Przybosia, wskazując na środki artystycznego wyrazu użyte przez poetę	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – samodzielnie omawia tematykę analizowanego utworu Przybosia, wskazując na środki artystycznego wyrazu użyte przez poetę	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: <i>awangarda, antytradycjonalizm</i> – z pomocą nauczyciela omawia tematykę analizowanego utworu Przybosia	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęcia <i>awangarda</i> – podejmuje próbę omówienia tematyki analizowanego utworu Przybosia

„Słowa na wolności...” – czyli zamierzone błędy ortograficzne w twórczości futurystów – Bruno Jasieński, <i>Foot-ball wszystkich świętych</i>	2	Bruno Jasieński, <i>Foot-ball wszystkich świętych</i>	– pojęcia: <i>futuryzm, błąd ortograficzny, zapis fonetyczny</i> – postać: Bruno Jasieński	– samodzielnie oraz bezbłędnie omawia podejście futurystów do kwestii polskiej ortografii i wskazuje jego konsekwencje – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę analizowanego utworu, zwracając uwagę na podejście autora do kwestii zapisu ortograficznego	– bezbłędnie omawia podejście futurystów do kwestii polskiej ortografii i wskazuje jego konsekwencje – bezbłędnie omawia problematykę analizowanego utworu, zwracając uwagę na podejście autora do kwestii zapisu ortograficznego	– samodzielnie omawia podejście futurystów do kwestii polskiej ortografii i wskazuje jego konsekwencje – samodzielnie omawia problematykę analizowanego utworu, zwracając uwagę na podejście autora do kwestii zapisu ortograficznego	– z pomocą nauczyciela omawia podejście futurystów do kwestii polskiej ortografii i wskazuje jego konsekwencje – z pomocą nauczyciela omawia problematykę analizowanego utworu, zwracając uwagę na podejście autora do kwestii zapisu ortograficznego	– podejmuje próbę omówienia podejścia futurystów do kwestii polskiej ortografii – podejmuje próbę omówienia tematyki analizowanego tekstu
W obliczu nadchodzącej zagłady – Józef Czechowicz, <i>Żal</i> ; Czesław Miłosz, <i>Piosenka o końcu świata</i>	2	Józef Czechowicz, <i>Żal</i>; Czesław Miłosz, <i>Piosenka o końcu świata</i>	– pojęcia: <i>katastrofizm, totalitaryzm, apoteoza, Arkadia</i> – postaci: Czesław Miłosz, Józef Czechowicz	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia, jaki wpływ miały wydarzenia społeczno-polityczne w Polsce na pojawienie się motywów katastroficznych w	– bezbłędnie wyjaśnia, jaki wpływ miały wydarzenia społeczno-polityczne w Polsce na pojawienie się motywów katastroficznych w literaturze	– samodzielnie wyjaśnia, jaki wpływ miały wydarzenia społeczno-polityczne w Polsce na pojawienie się motywów katastroficznych w literaturze	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia, jaki wpływ miały wydarzenia społeczno-polityczne w Polsce na pojawienie się motywów katastroficznych w literaturze	– podejmuje próbę omówienia wpływu wydarzeń społeczno-politycznych w Polsce na pojawienie się motywów katastroficznych w literaturze

				literaturze dwudziestolecia międzywojennego – samodzielnie oraz bezbłędnie porównuje wizje końca świata pojawiające się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza – analizuje środki artystycznego wyrazu mające wpływ na nastrój utworów	dwudziestolecia międzywojennego – bezbłędnie porównuje wizje końca świata pojawiające się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza – analizuje środki artystycznego wyrazu mające wpływ na nastrój utworów	dwudziestolecia międzywojennego – samodzielnie porównuje wizje końca świata pojawiające się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza – analizuje środki artystycznego wyrazu mające wpływ na nastrój utworów	dwudziestolecia międzywojennego – z pomocą nauczyciela porównuje wizje końca świata pojawiające się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza – z pomocą nauczyciela analizuje środki artystycznego wyrazu mające wpływ na nastrój utworów	dwudziestolecia międzywojennego – podejmuje próbę przedstawienia obrazu końca świata pojawiającego się w <i>Żalu</i> Józefa Czechowicza i <i>Piosence o końcu świata</i> Czesława Miłosza
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości dotyczące dwudziestolecia	– bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości dotyczące dwudziestolecia międzywojennego	– samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości dotyczące dwudziestolecia międzywojennego	– z pomocą nauczyciela powtarza i utrwała wiadomości dotyczące dwudziestolecia	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości dotyczących dwudziestolecia międzywojennego

				międzywojen- nego – samodzielnie bezbłędnie do- konuje selekcji informacji	– bezbłędnie dokonuje selek- cji informacji	– samodzielnie dokonuje selek- cji informacji	międzywojen- nego – z pomocą na- uczyciela doko- nuje selekcji in- formacji	– podejmuje próbę selekcji informacji
II. Literatura XX i XXI wieku								
„Ja, żołnierz, poeta...” – Krzysztof Kamil Baczyński, <i>Poko- lenie, Z głową na karabinie, *** (Niebo złote ci otworzę)</i>	2	Krzysztof Ka- mil Baczyń- ski, <i>Pokole- nie, Z głową na karabinie, *** (Niebo złote ci otwo- rzę)</i>	– pojęcia: <i>apo- kalipsa speł- niona, historio- zofia, arkadia, dehumanizacja, erotyk, profe- tyzm, fatalizm, pokolenie Ko- lumbów, Armia Krajowa, II wojna świa- towa</i> – postaci: Krzysztof Kamil Baczyński (Jan Bugaj), Barbara Drapczyńska	– samodzielnie i bezbłędnie wskazuje naj- ważniejsze ce- chy twórczości Krzysztofa Ka- mila Baczyń- skiego – samodzielnie i bezbłędnie omawia uczucia i emocje pod- miotu lirycz- nego w utwo- rze <i>Z głową na karabinie</i> – zwraca uwagę na funkcje środków arty- stycznego wy- razu w	– bezbłędnie wskazuje naj- ważniejsze ce- chy twórczości Krzysztofa Ka- mila Baczyń- skiego – bezbłędnie omawia uczucia i emocje pod- miotu lirycz- nego w utwo- rze <i>Z głową na karabinie</i> – zwraca uwagę na funkcje środków arty- stycznego wy- razu w wier- szach Baczyńskiego,	– samodzielnie wskazuje naj- ważniejsze ce- chy twórczości Krzysztofa Ka- mila Baczyń- skiego – samodzielnie omawia uczucia i emocje pod- miotu lirycz- nego w utwo- rze <i>Z głową na karabinie</i> – zwraca uwagę na funkcje środków arty- stycznego wy- razu w wier- szach Baczyńskiego,	– z pomocą na- uczyciela wska- zuje najważniej- sze cechy twórczości Krzysztofa Ka- mila Baczyń- skiego – z pomocą na- uczyciela oma- wia uczucia i emocje pod- miotu lirycz- nego w utwo- rze <i>Z głową na karabinie</i> – zwraca uwagę na funkcje środków arty- stycznego wy- razu w	– podejmuje próbę wskaza- nia najważniej- szych cech twórczości Krzysztofa Ka- mila Baczyń- skiego – podejmuje próbę wskaza- nia uczuć i emocji pod- miotu lirycz- nego w utwo- rze <i>Z głową na karabinie</i>

				wierszach Ba- czyńskiego, omawia ich wpływ na na- strój utworów	omawia ich wpływ na na- strój utworów	omawia ich wpływ na na- strój utworów	wierszach Ba- czyńskiego, omawia ich wpływ na na- strój utworów	
Człowiek w sys- temie totalitar- nym – Tadeusz Borowski, <i>Pro- szę państwa do gazu</i> ;	4	Tadeusz Bo- rowski, <i>Pro- szę państwa do gazu</i> ;	– pojęcia: <i>poko- lenie Kolum- bów, tajne komplety, obóz koncentracyjny, literatura obo- zowa, rzeczywistość koncen- tracyjna, człowiek zlagro- wany, ekstermi- nacja, pasiak</i> – postaci: Tade- usz Borowski, Alicja Gawli- kowska	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia poję- cia: <i>pokolenie Kolumbów, tajne komplety, obóz koncen- tracyjny, litera- tura obozowa, rzeczywistość koncentracyjna, człowiek zlagro- wany, ekstermi- nacja, pasiak</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia i cha- rakteryzuje wi- zję obozu kon- centracyjnego pojawiającą się w <i>Opowida- niach obozo- wych</i> Tadeusza Borowskiego	– bezbłędnie wyjaśnia poję- cia: <i>pokolenie Kolumbów, tajne komplety, obóz koncen- tracyjny, litera- tura obozowa, rzeczywistość koncentracyjna, człowiek zlagro- wany, ekstermi- nacja, pasiak</i> – bezbłędnie omawia i cha- rakteryzuje wi- zję obozu kon- centracyjnego pojawiającą się w <i>Opowida- niach obozo- wych</i> Tadeusza Borowskiego – bezbłędnie określa wpływ	– samodzielnie wyjaśnia poję- cia: <i>obóz kon- centracyjny, li- teratura obozowa, rze- czywistość kon- centracyjna, człowiek zlagro- wany, ekstermi- nacja, pasiak</i> – samodzielnie omawia i cha- rakteryzuje wi- zję obozu kon- centracyjnego pojawiającą się w <i>Opowida- niach obozo- wych</i> Tadeusza Borowskiego – samodzielnie określa wpływ rzeczywistości obozowej na	– z pomocą na- uczyciela wyja- śnia pojęcia: <i>obóz koncen- tracyjny, litera- tura obozowa, rzeczywistość koncentracyjna, człowiek zlagro- wany, ekstermi- nacja, pasiak</i> – z pomocą na- uczyciela cha- rakteryzuje wi- zję obozu koncentracyj- nego pojawia- jącą się w <i>Opo- wiadaniach obozowych</i> Ta- deusza Borow- skiego – z pomocą na- uczyciela cha- rakteryzuje	– podejmuje próbę wyjaśnie- nia pojęć: <i>lite- ratura obo- zowa, obóz koncentracyjny, pasiak</i> – podejmuje próbę omówie- nia problema- tyki omawia- nych opowiadań Ta- deusza Borow- skiego – podejmuje próbę określe- nia wpływu rze- czywistości koncentracyjnej na człowieka w odniesieniu do konkretnych

				– samodzielnie oraz bezbłędnie określa wpływ rzeczywistości obozowej na moralność oraz zachowanie więźniów – ludzi zlagrowanych – samodzielnie oraz bezbłędnie charakteryzuje Tadka – bohatera i narratora utworów Tadeusza Borowskiego, zwracając szczególną uwagę na myśli i refleksje tej postaci	rzeczywistości obozowej na moralność oraz zachowanie więźniów – ludzi zlagrowanych – bezbłędnie charakteryzuje Tadka – bohatera i narratora utworów Tadeusza Borowskiego, zwracając szczególną uwagę na myśli i refleksje tej postaci	moralność oraz zachowanie więźniów – ludzi zlagrowanych – samodzielnie charakteryzuje Tadka – bohatera i narratora utworów Tadeusza Borowskiego, zwracając szczególną uwagę na myśli i refleksje tej postaci	Tadka – bohatera i narratora utworów Tadeusza Borowskiego, zwracając szczególną uwagę na myśli i refleksje tej postaci	przykładów z tekstu
Obraz Holocaustu w literaturze polskiej Powstanie w getcie warszawskim w pamięci	3	Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> (fragmenty)	– pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, ghetto, Zagłada, Yad Vashem, Sprawiedliwy wśród Narodów</i>	– samodzielnie i bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, ghetto, eksterminacja, Zagłada, Yad Vashem,</i>	– bezbłędnie wyjaśnia pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, ghetto, eksterminacja, Zagłada, Yad Vashem,</i>	– samodzielnie wyjaśnia pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, ghetto, eksterminacja, Zagłada, Yad Vashem,</i>	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia pojęcia: <i>antysemityzm, Holocaust, ghetto, eksterminacja, Zagłada</i>	– podejmuje próbę wyjaśnienia pojęć: <i>antysemityzm, Holocaust, Zagłada</i> – podejmuje próbę omówienia

Marka Edelmanna – Hanna Krall, <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> (fragmenty) *Czesław Miłosz, <i>Campo di Fiori</i>		*Czesław Miłosz, <i>Campo di Fiori</i>	<i>Świata, patos, dokumentaryzm</i> – postaci: Hanna Krall, Marek Edelman, Irena Sendlerowa	<i>Sprawiedliwy wśród Narodów Świata, patos, dokumentaryzm</i> – samodzielnie i bezbłędnie wyjaśnia znaczenie tytułu utworu Hanny Krall – wskazuje charakterystyczne cechy opowiadania Marka Edelmana – omawia problematykę wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza – samodzielnie i bezbłędnie porównuje sposób ukazania Zagłady przez Hannę Krall oraz Czesława Miłosza	<i>Sprawiedliwy wśród Narodów Świata, patos, dokumentaryzm</i> – bezbłędnie wyjaśnia znaczenie tytułu utworu Hanny Krall – wskazuje charakterystyczne cechy opowiadania Marka Edelmana – omawia problematykę wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza – bezbłędnie porównuje sposób ukazania Zagłady przez Hannę Krall oraz Czesława Miłosza	<i>Sprawiedliwy wśród Narodów Świata, patos, dokumentaryzm</i> – samodzielnie wyjaśnia znaczenie tytułu utworu Hanny Krall – wskazuje charakterystyczne cechy opowiadania Marka Edelmana – omawia problematykę wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza – samodzielnie porównuje sposób ukazania Zagłady przez Hannę Krall oraz Czesława Miłosza	– z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> Hanny Krall oraz wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza – z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenie tytułu książki Hanny Krall	problematyki <i>Zdążyć przed Panem Bogiem</i> Hanny Krall oraz wiersza <i>Campo di Fiori</i> Czesława Miłosza
--	--	---	--	--	--	--	--	--

Polska poezja powojenna	1		– pojęcia: <i>bard</i> , <i>Nagroda Nobla</i> , <i>NSZZ „Solidarność”</i>	– samodzielnie i bezbłędnie omawia najważniejsze nurty i zjawiska w polskiej poezji powojennej – samodzielnie i bezbłędnie wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji	– bezbłędnie omawia najważniejsze nurty i zjawiska w polskiej poezji powojennej – bezbłędnie wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji	– samodzielnie omawia najważniejsze nurty i zjawiska w polskiej poezji powojennej – samodzielnie wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji	– z pomocą nauczyciela omawia najważniejsze nurty i zjawiska w polskiej poezji powojennej – z pomocą nauczyciela wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji	– podejmuje próbę omówienia najważniejszych zjawisk w polskiej poezji powojennej – wymienia polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla w dziedzinie poezji
Poszukiwanie słów będących w stanie oddać wojenne doświadczenie – Tadeusz Różewicz, <i>Ocalony</i> ; <i>W Środku życia</i> ; Wisława Szymborska, <i>Koniec i początek</i>	2	Tadeusz Różewicz, <i>Ocalony</i> ; <i>W Środku życia</i> *Wisława Szymborska, <i>Koniec i początek</i>	– postać: Tadeusz Różewicz, Wisława Szymborska – cechy charakterystyczne poematów wojennych wierszy Różewicza z tomu <i>Niepokój</i>	– samodzielnie i bezbłędnie omawia problematykę wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W Środku dnia</i> – dostrzega wpływ doświadczeń wojennych na światopogląd poety oraz kreację podmiotu	– bezbłędnie omawia problematykę wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W Środku dnia</i> – dostrzega wpływ doświadczeń wojennych na światopogląd poety oraz kreację podmiotu lirycznego w jego wierszach	– samodzielnie omawia problematykę wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W Środku dnia</i> – dostrzega wpływ doświadczeń wojennych na światopogląd poety oraz kreację podmiotu lirycznego w jego wierszach	– z pomocą nauczyciela omawia problematykę wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W Środku dnia</i> – z pomocą nauczyciela przedstawia sposób ukazania wypadków historycznych w utworze Szymborskiej	– podejmuje próbę omówienia problematyki wierszy Tadeusza Różewicza <i>Ocalony</i> , <i>W Środku dnia</i> – podejmuje próbę omówienia problematyki wiersza Wisławy Szymborskiej

				lirycznego w jego wierszach – samodzielnie i bezbłędnie przedstawia sposób ukazania wypadków dziejowych w utworze Szymborskiej <i>Koniec i początek</i>	– bezbłędnie przedstawia sposób ukazania wypadków dziejowych w utworze Szymborskiej <i>Koniec i początek</i>	– samodzielnie przedstawia sposób ukazania wypadków dziejowych w utworze Szymborskiej <i>Koniec i początek</i>	<i>Koniec i początek</i>	<i>Koniec i początek</i>
Rozterki człowieka myślicy – Zbigniew Herbert, <i>Pan od przyrody</i> oraz <i>Przesłanie Pana Cogito</i>	1	Zbigniew Herbert, <i>Pan od przyrody</i> oraz <i>Przesłanie Pana Cogito</i>	– pojęcia: <i>reinterpretacja, alter ego</i> – postać: Zbigniew Herbert, Pan Cogito	– samodzielnie i bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy twórczości Herberta – zna genezę postaci Pana Cogito – samodzielnie dostrzega związek między światopoglądem Herberta a prawdami głoszonymi przez Pana Cogito	– bezbłędnie omawia charakterystyczne cechy twórczości Herberta – zna genezę postaci Pana Cogito – bezbłędnie omawia problematykę <i>Pana od przyrody</i> , zwracając szczególną uwagę na rolę nauczyciela w	– samodzielnie omawia charakterystyczne cechy twórczości Herberta – zna genezę postaci Pana Cogito – samodzielnie omawia problematykę <i>Pana od przyrody</i> , zwracając szczególną uwagę na rolę nauczyciela w	– z pomocą nauczyciela omawia charakterystyczne cechy twórczości Herberta, prezentuje genezę postaci Pana Cogito, – z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Pana od przyrody</i> , zwracając szczególną uwagę na rolę nauczyciela	– podejmuje próbę omówienia genezy postaci Pana Cogito – podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanych wierszy Zbigniewa Herberta

				– samodzielnie i bezbłędnie omawia problematykę <i>Pana od przyrody</i> , zwracając szczególną uwagę na rolę nauczyciela w życiu bohatera lirycznego	życiu bohatera lirycznego	życiu bohatera lirycznego	w życiu bohatera lirycznego	
* „Każdy z nas ma schronienie w betonie...” Stanisław Barańczak, <i>Wypełnić czytelnym pi-smem</i> oraz <i>Każdy z nas ma schronienie...</i> ; Ewa Lipska, <i>Dyktando</i>	2	*Stanisław Barańczak, <i>Wypełnić czytelnym pi-smem</i> ; <i>Każdy z nas ma schronienie...</i> ; *Ewa Lipska, <i>Dyktando</i>	– pojęcia: <i>Nowa Fala, nowomowa</i> – postaci: Ewa Lipska, Stanisław Barańczak – tematyka poezji poetów generacji Nowej Fali – charakterystyczne cechy języka Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– samodzielnie i bezbłędnie charakteryzuje obraz świata i człowieka pojawiający się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– bezbłędnie charakteryzuje obraz świata i człowieka pojawiający się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– samodzielnie charakteryzuje obraz świata i człowieka pojawiający się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– z pomocą nauczyciela charakteryzuje obraz świata i człowieka pojawiający się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej	– podejmuje próbę omówienia obrazu świata i człowieka pojawiającego się w omawianych utworach Stanisława Barańczaka i Ewy Lipskiej

„Buntować się przeciwko wam? A kto wy jesteście?” – Sławomir Mrożek, <i>Tango</i>	4	Sławomir Mrożek, <i>Tango</i> (fragmenty)	– pojęcia: <i>ab-surd</i>, <i>groteska</i> – postać: Sławomir Mrożek – rozdźwięk pomiędzy kulturą wysoką i kulturą masową – konflikt pokoleń	– samodzielnie oraz bezbłędnie wyjaśnia znaczenie tytułu dramatu Sławomira Mrożka – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę <i>Tanga</i> Mrożka, zwracając szczególną uwagę na takie zagadnienia jak rozdźwięk pomiędzy kulturą wysoką (elitarną) a masową (popularną), konflikt pokoleń – samodzielnie oraz bezbłędnie charakteryzuje poszczególnych bohaterów dramatu oraz łączące ich relacje	– bezbłędnie wyjaśnia znaczenie tytułu dramatu Sławomira Mrożka – bezbłędnie omawia problematykę <i>Tanga</i> Mrożka, zwracając szczególną uwagę na takie zagadnienia jak rozdźwięk pomiędzy kulturą wysoką (elitarną) a masową (popularną), konflikt pokoleń – bezbłędnie charakteryzuje poszczególnych bohaterów dramatu oraz łączące ich relacje	– samodzielnie wyjaśnia znaczenie tytułu dramatu Sławomira Mrożka – samodzielnie omawia problematykę <i>Tanga</i> Mrożka, zwracając szczególną uwagę na takie zagadnienia jak rozdźwięk pomiędzy kulturą wysoką (elitarną) a masową (popularną), konflikt pokoleń – samodzielnie charakteryzuje poszczególnych bohaterów dramatu oraz łączące ich relacje	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenie tytułu dramatu Sławomira Mrożka – z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Tanga</i> Mrożka, zwracając szczególną uwagę na takie zagadnienia jak rozdźwięk pomiędzy kulturą wysoką (elitarną) a masową (popularną), konflikt pokoleń	– podejmuje próbę wyjaśnienia tytułu dramatu Sławomira Mrożka – podejmuje próbę omówienia problematyki <i>Tanga</i> Mrożka – podejmuje próbę scharakteryzowania poszczególnych bohaterów dramatu Sławomira Mrożka
---	---	---	--	--	--	--	---	--

Tworzymy charakterystykę	2	Sławomir Mrożek, <i>Tango</i> (fragmenty)	– tworzenie charakterystyki postaci literackiej	– samodzielnie i bezbłędnie tworzy charakterystykę Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu – samodzielnie i bezbłędnie stosuje słownictwo pozwalające opisać cechy postaci literackiej – dokonuje oceny postaci literackiej, wykorzystując słownictwo wartościujące	– bezbłędnie tworzy charakterystykę Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu – bezbłędnie stosuje słownictwo pozwalające opisać cechy postaci literackiej – dokonuje oceny postaci literackiej, wykorzystując słownictwo wartościujące	– samodzielnie tworzy charakterystykę Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu – samodzielnie stosuje słownictwo pozwalające opisać cechy postaci literackiej – dokonuje oceny postaci literackiej, wykorzystując słownictwo wartościujące	– z pomocą nauczyciela tworzy charakterystykę Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu – z pomocą nauczyciela stosuje słownictwo pozwalające opisać cechy postaci literackiej – z pomocą nauczyciela dokonuje oceny postaci literackiej, wykorzystując słownictwo wartościujące	– podejmuje próbę stworzenia charakterystyki Artura, zwracając uwagę na trójdzielność tekstu
Literatura o życiu w stanie wojennym Opowieść starego kronikarza – Zbigniew	1	Zbigniew Herbert, <i>Raport z obłąkanego miasta</i>	– pojęcia: <i>stan wojenny, internowanie, drugi obieg wydawniczy, opozycja, kronika</i> – postaci: Wojciech Jaruzelski,	– samodzielnie i bezbłędnie omawia kreację podmiotu lirycznego w utworze Zbigniewa Herberta <i>Raport z</i>	– bezbłędnie omawia kreację podmiotu lirycznego w utworze Zbigniewa Herberta <i>Raport z</i>	– samodzielnie omawia kreację podmiotu lirycznego w utworze Zbigniewa Herberta <i>Raport z</i>	– z pomocą nauczyciela omawia kreację podmiotu lirycznego w utworze Zbigniewa Herberta <i>Raport z</i>	– podejmuje próbę omówienia problematyki wiersza Zbigniewa Herberta <i>Raport z obłąkanego miasta</i>

Herbert, <i>Raport z oblężonego miasta</i>			Lech Wałęsa, Zbigniew Herbert – rola poezji w czasie stanu wojennego (dawanie świadectwa)	<i>oblężonego miasta</i> – samodzielnie i bezbłędnie omawia problematykę <i>Raportu z oblężonego miasta</i> Herberta, zwracając uwagę na jednostkowy oraz uniwersalny wymiar tekstu	<i>oblężonego miasta</i> – bezbłędnie omawia problematykę <i>Raportu z oblężonego miasta</i> Herberta, zwracając uwagę na jednostkowy oraz uniwersalny wymiar tekstu	<i>oblężonego miasta</i> – samodzielnie omawia problematykę <i>Raportu z oblężonego miasta</i> Herberta, zwracając uwagę na jednostkowy oraz uniwersalny wymiar tekstu	<i>oblężonego miasta</i> – z pomocą nauczyciela omawia problematykę <i>Raportu z oblężonego miasta</i> Herberta, zwracając uwagę na jednostkowy oraz uniwersalny wymiar tekstu	
„Co za kraj, co za dziwna rzeczywistość...” – Olga Tokarczuk, <i>Profesor Andrews w Warszawie</i>	2	Olga Tokarczuk, <i>Profesor Andrews w Warszawie</i>	– postać: Olga Tokarczuk – perspektywa obcokrajowca obserwującego absurdy życia w komunistycznym kraju	– samodzielnie oraz bezbłędnie prezentuje obraz Warszawy i jej mieszkańców wyłaniający się z opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie wskazuje absurdy życia w komunistycznej	– bezbłędnie prezentuje obraz Warszawy i jej mieszkańców wyłaniający się z opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> – bezbłędnie wskazuje absurdy życia w komunistycznej	– samodzielnie prezentuje obraz Warszawy i jej mieszkańców wyłaniający się z opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> – wskazuje absurdy życia w komunistycznej Polsce na podstawie utworu	– z pomocą nauczyciela prezentuje obraz Warszawy i jej mieszkańców wyłaniający się z opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje elementy tworzące nastrój w	– podejmuje próbę omówienia problematyki opowiadania Olgi Tokarczuk <i>Profesor Andrews w Warszawie</i>

				Polsce na podstawie utworu – samodzielnie oraz bezbłędnie wymienia elementy tworzące nastrój w opowiadaniu Olgi Tokarczuk	Polsce na podstawie utworu – bezbłędnie wskazuje elementy tworzące nastrój w opowiadaniu Olgi Tokarczuk	– samodzielnie wskazuje elementy tworzące nastrój w opowiadaniu Olgi Tokarczuk	opowiadaniu Olgi Tokarczuk	
Literatura po upadku komunizmu Ten z <i>Tanga</i> Mrożka – Marek Nowakowski, <i>Górq Edek</i>	1	Marek Nowakowski, <i>Górq Edek</i>	– postaci: Marek Nowakowski – pojęcie: <i>aluzyja literacka</i> – intertekstualność opowiadania Nowakowskiego – analiza nawiązań do <i>Tanga</i> Mrożka	– samodzielnie i bezbłędnie omawia problematykę opowiadania Marka Nowakowskiego <i>Górq Edek</i> – samodzielnie i bezbłędnie wskazuje konkretne elementy świadczące o nawiązaniach do <i>Tanga</i> Sławomira Mrożka (konstrukcja postaci, problematyka tekstu)	– bezbłędnie omawia problematykę opowiadania Marka Nowakowskiego <i>Górq Edek</i> – bezbłędnie wskazuje konkretne elementy świadczące o nawiązaniach do <i>Tanga</i> Sławomira Mrożka (konstrukcja postaci, problematyka tekstu) – bezbłędnie charakteryzuje	– samodzielnie omawia problematykę opowiadania Marka Nowakowskiego <i>Górq Edek</i> – samodzielnie wskazuje konkretne elementy świadczące o nawiązaniach do <i>Tanga</i> Sławomira Mrożka (konstrukcja postaci, problematyka tekstu) – samodzielnie charakteryzuje	– z pomocą nauczyciela omawia problematykę opowiadania Marka Nowakowskiego <i>Górq Edek</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje konkretne elementy świadczące o nawiązaniach do <i>Tanga</i> Sławomira Mrożka (konstrukcja postaci, problematyka tekstu)	– podejmuje próbę omówienia problematyki opowiadania Marka Nowakowskiego <i>Górq Edek</i> – podejmuje próbę wskazania nawiązań do <i>Tanga</i> Mrożka w analizowanym tekście

				– samodzielnie i bezbłędnie charakteryzuje Edka z opowiadania Nowakowskiego, zestawiając jego cechy z cechami Edka z dramatu Sławomira Mrożka	Edka z opowiadania Nowakowskiego, zestawiając jego cechy z cechami Edka z dramatu Sławomira Mrożka	Edka z opowiadania Nowakowskiego, zestawiając jego cechy z cechami Edka z dramatu Sławomira Mrożka	– z pomocą nauczyciela charakteryzuje Edka z opowiadania Nowakowskiego, zestawiając jego cechy z cechami Edka z dramatu Sławomira Mrożka	
Czy wiesz, co naprawdę mówi reklama? – o manipulacji językowej	1		– pojęcia: <i>manipulacja językowa, konsumpcja, globalizacja</i> – rozwój reklamy na przestrzeni wieków – techniki manipulacji wykorzystywane przez twórców współczesnych reklam – reklama a etyka słowa	– samodzielnie i bezbłędnie wymienia i charakteryzuje narzędzia językowej manipulacji wykorzystywane we współczesnych reklamach – samodzielnie wskazuje konkretne przejawy manipulacji językowej w omawianych tekstach reklamowych	– bezbłędnie wymienia i charakteryzuje narzędzia językowej manipulacji wykorzystywane we współczesnych reklamach – bezbłędnie wskazuje konkretne przejawy manipulacji językowej w omawianych tekstach reklamowych	– samodzielnie wymienia i charakteryzuje narzędzia językowej manipulacji wykorzystywane we współczesnych reklamach – samodzielnie wskazuje konkretne przejawy manipulacji językowej w omawianych tekstach reklamowych	– z pomocą nauczyciela wymienia i charakteryzuje narzędzia językowej manipulacji wykorzystywane we współczesnych reklamach – z pomocą nauczyciela wskazuje konkretne przejawy manipulacji językowej w omawianych tekstach reklamowych	– podejmuje próbę wskazania przykładów językowej manipulacji w reklamie
Refleksja o człowieku w świecie	2	Wisława Szymborska, <i>Cebula</i> ;	– pojęcia: <i>ironia, dowcip, kontrast</i> ,	– samodzielnie i bezbłędnie charakteryzuje	– bezbłędnie charakteryzuje wizję	– samodzielnie charakteryzuje wizję	– z pomocą nauczyciela charakteryzuje	– podejmuje próbę omówienia

ponowoczesnym – poezja Wisławy Szymborskiej i Marcina Świetlickiego		<i>Terrorysta, on patrzy</i>	<i>lapidarność, ponowoczesność</i> – postaci: Wisława Szymborska, Marcin Świetlicki	wizję współczesnego świata i człowieka wyłaniającą się z utworów Marcina Świetlickiego i Wisławy Szymborskiej – samodzielnie i bezbłędnie wskazuje przykłady paradoksów pojawiających się w utworze Wisławy Szymborskiej <i>Cebula</i> – samodzielnie oraz bezbłędnie omawia problematykę wiersza Wisławy Szymborskiej <i>Terrorysta, on patrzy</i> , odnosząc się do wydarzeń historycznych z XX i XXI w.	współczesnego świata i człowieka wyłaniającą się z utworów Marcina Świetlickiego i Wisławy Szymborskiej – bezbłędnie wskazuje przykłady paradoksów pojawiających się w utworze Wisławy Szymborskiej <i>Cebula</i> – bezbłędnie omawia problematykę wiersza Wisławy Szymborskiej <i>Terrorysta, on patrzy</i> , odnosząc się do wydarzeń historycznych z XX i XXI w.	współczesnego świata i człowieka wyłaniającą się z utworów Marcina Świetlickiego i Wisławy Szymborskiej – samodzielnie wskazuje przykłady paradoksów pojawiających się w utworze Wisławy Szymborskiej <i>Cebula</i> – samodzielnie omawia problematykę wiersza Wisławy Szymborskiej, <i>Terrorysta, on patrzy</i> , odnosząc się do wydarzeń historycznych z XX i XXI w.	wizję współczesnego świata i człowieka wyłaniającą się z utworów Marcina Świetlickiego i Wisławy Szymborskiej – z pomocą nauczyciela omawia problematykę wiersza Wisławy Szymborskiej <i>Terrorysta, on patrzy</i> , odnosząc się do wydarzeń historycznych z XX i XXI w.	problematyki analizowanych tekstów Szymborskiej i Świetlickiego
---	--	------------------------------	--	--	---	--	--	---

„Wyposażony w pamięć masową odbiornik szumu medialnego” – Dorota Maślowska, <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i>	2	* Dorota Maślowska, <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i> (fragment)	– pojęcia: <i>debiut, język mówiony, język pisaný</i> – postać: Dorota Maślowska – różnica między pisaną i mówioną odmianą języka polskiego – cechy charakterystyczne języka współczesnej młodzieży	– samodzielnie i bezbłędnie charakteryzuje głównego bohatera powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i> – samodzielnie i bezbłędnie przedstawia obraz świata wyłaniający się z powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i> – samodzielnie i bezbłędnie wskazuje charakterystyczne cechy języka Silnego – samodzielnie i bezbłędnie wyjaśnia funkcje wulgaryzmów	– bezbłędnie charakteryzuje głównego bohatera powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i> – bezbłędnie przedstawia obraz świata wyłaniający się z powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i> – bezbłędnie wskazuje charakterystyczne cechy języka Silnego – bezbłędnie wyjaśnia funkcje wulgaryzmów w utworach literackich	– samodzielnie charakteryzuje głównego bohatera powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i> – samodzielnie przedstawia obraz świata wyłaniający się z powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i> – samodzielnie wskazuje charakterystyczne cechy języka Silnego – samodzielnie wyjaśnia funkcje wulgaryzmów w utworach literackich	– z pomocą nauczyciela charakteryzuje głównego bohatera powieści Doroty Maślowskiej <i>Wojna polsko-ruska pod flagą biało-czerwoną</i> – z pomocą nauczyciela wskazuje charakterystyczne cechy języka Silnego – z pomocą nauczyciela wymienia i omawia najważniejsze cechy współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i pisaną odmianę	– podejmuje próbę omówienia problematyki analizowanego fragmentu <i>Wojny polsko-ruskiej pod flagą biało-czerwoną</i> – podejmuje próbę wskazania charakterystycznych cech współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i pisaną odmianę
--	---	---	---	--	---	---	---	--

				w utworach literackich – samodzielnie i bezbłędnie wymienia i omawia najważniejsze cechy współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i pisaną odmianę	– bezbłędnie wymienia i omawia najważniejsze cechy współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i pisaną odmianę	– samodzielnie wymienia i omawia najważniejsze cechy współczesnego języka polskiego, uwzględniając jego mówioną i pisaną odmianę		
Sprawdź, ile wiesz	1			– samodzielnie bezbłędnie omawia cechy literatury XX i XXI w. – samodzielnie bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– bezbłędnie omawia cechy literatury XX i XXI w. – bezbłędnie powtarza i utrwała wiadomości – bezbłędnie dokonuje selekcji informacji	– samodzielnie omawia cechy literatury XX i XXI w. – samodzielnie powtarza i utrwała wiadomości – samodzielnie dokonuje selekcji informacji	– omawia cechy literatury XX i XXI w. – powtarza i utrwała wiadomości z pomocą nauczyciela – dokonuje selekcji informacji z pomocą nauczyciela	– podejmuje próbę powtórzenia i utrwalenia wiadomości – podejmuje próbę selekcji informacji